

SADRŽAJ

BISKUPOVO USKRSNO PISMO: <i>Uskrs – pobjeda neuništive Božje ljubavi</i>	43
DOKUMENTI.....	46
Poruka Pape Franje za 53. Svjetski dan sredstava društvene komunikacije (2. lipnja 2019.): » <i>Udovi smo jedni drugima</i> « (Ef 4, 25). <i>Od social network comunities do ljudskih zajednica</i>	46
Poruka pape Franje za 56. Svjetski dan molitve za zvanja (12. svibnja 2019.): <i>Hrabrost da se preuzme rizik za Božje obećanje</i>	50
Pismo biskupa HBK patrijarhu SPC Irineju	53
Komisija Hrvatske biskupske konferencije „Iustitia et pax“: Priopćenje	61
Priopćenje HBK u povodu zabrane mise zadušnice na Bleiburškom polju	62
Poslanica biskupa Josipa Mrzljaka uz Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini 2019: <i>Budite složni i živite u miru</i>	62
➤ Izveštaji	64
Mons. Ivan Ćurić imenovan pomoćnim biskupom đakovačko-osječkim	64
Sjednica Upravnog vijeća Hrvatskoga Caritasa	65
Otac Milan Stipić imenovan apostolskim upraviteljem Križevačke eparhije	66
Održana sjednica Vijeća HBK za laike	67
ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA.....	69
Novo Prezbitersko vijeće.....	69
Zbor savjetnika	70
Ekonomsko vijeće	70
Veliki ili Sveti tjedan 2019.....	71
Sveta potvrda u župama Krčkog dekanata i u Malom Lošinj.....	72
Nedjelja Dobrog Pastira – Dan molitve za duhovna zvanja (12. svibnja 2019.)	72
Hodočašće svećenika u Bleiburg (17. i 18. svibnja 2019.)	73
Svećeničko ređenje (Osor, 1. lipnja 2019.)	74
Svetkovina svetog Kvirina (Krk, 2. - 4. lipnja 2019.)	74
Ispiti za ispovjednu ovlast (Krk, 5. lipnja 2019.).....	75
Zajedničko hodočašće svećenika Riječke metropolije i Zadarske biskupije (Gospić i Udbina, 25. lipnja 2019.)	76
Presveto Srce Isusovo – Dan svećeničkog posvećenja (Glavotok, 28. lipnja 2019.)	76
Mjesec svibanj i lipanj	77

IZ POVJERENSTAVA	78
➤ Ured za obitelj: Susret voditelja tečajeva pripreme za brak (Svetište M. B. Goričke, 14. rujna 2019.).....	78
IZ KATEHETSKOG UREDA: Hodočašće djece na grob biskupa Mahnića	79
DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI.....	80
Kronika krčkog biskupa	80
➤ Izvještaji.....	81
Održan susret redovnika i redovnica povodom blagdana Svijećnice (Krk, 2. veljače 2019.)	81
Oproštaj od sestara Euharistijske zajednice Srca Isusova i Marijina (Krk, 3. veljače 2019.)	82
Biskup Ivica predslavio Stepinčevo u Krčkoj katedrali (Krk, 10. veljače 2019.).....	83
Edukativna radionica za voditelje župnih Caritasa (Krk, 23. veljače 2019.)	85
Održana sjednica Upravnog vijeća biskupijskog Caritasa (Krk, 27. veljače 2019.)	86
U Puntu održana biskupijska završnica vjeronaučne olimpijade (Krk, 4. ožujka 2019.).....	86
Slavljena sv. misa za pok. biskupa Karmela Zazinovića (Krk, 19. ožujka 2019.)	87
Održan korizmeni susret žena otoka Krka (Krk, 19. ožujka 2019.)	87
Duhovna obnova za vjeroučitelje (Batomalj, 22. – 24. ožujka 2019.)	88
Duhovna obnova za volontere Caritasa (Rab, 23. ožujka 2019.).....	88
Održana korizmena duhovna obnova redovnica (Porat, 27. ožujka 2019.)	89
Održan mozaični scenski program »Nije dobro da čovjek bude sam« (Krk, 6. travnja 2019.)	90
Preduskršni plenarni svećenički sastanak (Krk, 10. travnja 2019.)	92
Hodočašće djece Krčke biskupije na grob biskupa Mahnića (Krk, 13. travnja 2019.).....	93

USKRS - POBJEDA NEUNIŠTIVE BOŽJE LJUBAVI

Draga braćo i sestre!

Uskrs je jedan od onih dana i blagdana u godini kad bismo mi kršćani trebali biti ispunjeni ponosom i radošću, jer je to dan o kojem se govori na svakom koraku i o komu priča sve ono što nas okružuje. Ta uskrsna radost plod je prijednog četrdesetodnevnog korizmenog hoda bez kojeg se ne može razumjeti niti doživjeti.

Koliko se korizma živjela ozbiljno pokazuju i imena koja su dana svakoj od korizmenih nedjelja (čista, pačista, bezimena, sredoposna, gluha, cvjetna), a sve sa ciljem da se na započetom putu, ako se i posustane, ni u kom slučaju ne odustane, već da se ozbiljne korizmene odluke žive iz čvrste vjere od nedjelje do nedjelje, sve dok ne svane velika nedjelja Kristova uskrsnuća koja će dati smisao cijelom prijednom korizmenom putu.

Očito je, dakle, da je Uskrs plod određenih napora i izazova s kojima se suočavamo tijekom poduzetog životnog puta. Ne možemo se radovati ni zbog čega. Ne možemo slaviti ako nemamo nekog razloga. Ne možemo govoriti o pobjedi, ako se nismo sa nikim borili, a za Uskrs kažemo da je on Isusova pobjeda nad grijehom i smrću.

Ta se pobjeda dogodila na nama ljudima neuobičajen, neshvatljiv i teško prihvatljiv način. Isus je pobijedio svoje neprijatelje ne tako što je njihovo ime izbrisao s lica zemlje nego što je sve zlo i grijeh svijeta, kojeg je plod smrt, preuzeo na sebe i ponio sa sobom na križ i u grob.

Njegov križni put i strašna smrt na križu najočiti su dokaz kako je grijeh neizmjeran, kako ljudska zloba ne poznaje granice, kako se može i potpuno nevin čovjek osuditi, a da njegovi suci i izvršitelji presude ne snose nikakvu odgovornost. Nakon Isusove osude i presude upitan je svaki ljudski sud, govorio je prof. Bonaventura Duda.

Pa ipak, sva nepravda svijeta nije mogla pokolebati Isusa u njegovu naumu spašenja tog istog svijeta. Sve zlo svijeta nije moglo uništiti vječnu Božju ljubav koja neugasivo pokreće svaku odluku božanskih osoba Presvetog Trojstva, a koja se najjasnije očitovala u mucu i smrti Sina Božjeg, Isusa Krista, koji je i kao čovjek pokazao kako se i u najcrnijoj tami može biti i ostati Svjetlo.

Isusovo uskrsnuće logički je odgovor Boga Oca na prijedni put njegova Sina. Kao što u trenutku Isusova krštenja, kad je Isus birao svoj mesijanski oblik života i kad je stao u red grešnika, Otac nebeski nije mogao šutjeti nego su se morala otvoriti nebesa, tako i na koncu tog i takvog mesijanskog puta grob se morao otvoriti i

smrt je morala ustuknuti pred onim oceanom ljubavi koju su ljudi bezuspješno pokušali ugasiti, razapeti i uništiti.

Isusovo je uskrsnuće plod njegovog cjelokupno prijeđenog životnog puta i razapete ljubavi. I tko se nad tim otajstvom Ljubavi nije zamislio, tko pred tom Ljubavlju nije stao, tko se toj Ljubavi nije poklonio, tko od te Ljubavi nije htio učiti, tko toj Ljubavi nije bio spreman posvetiti svoj četrdesetodnevni korizmeni hod, taj može samo govoriti, ali ne i doživjeti uskrsnu radost.

U otajstvo i smisao ove Ljubavi na osobiti način nas je uvela treća korizmena nedjelja s Mojsijevim iskustvom i susretom s Bogom preko grma koji gori, a ne sagorjeva (usp. Izl 3, 2-3).

Mojsije je na najdublji mogući način doživio Boga samoga: kao onoga koji gori, a ne može izgorjeti. Bog je poput gorućeg grma kojeg vatra ne može konzumirati i ne može ga uništiti.

Bog je vatra, Bog je energija i snaga koja bukt, gori, prožima sav svemir i svako biće, ali se ne može potrošiti, ne može uništiti, ne može izgorjeti. Bog je vatra – ljubav koje ne može nestati i ne može se ugasiti. Ali čovjek to treba spoznati i otkriti. Zato se Mojsije kao uzor-vjernik približava grmu, tj. Bogu. Ide vidjeti izbliza, znatiželjan je, želi upoznati Boga, i onda čuje glas: »Ja sam Bog...«.

Ljubav je jaka kao vatra, ljubav je energična i snažna kao oganj, i što god više i jače i žarče ljubite to i sami jači postajete, jer se istinska ljubav ne može konzumirati, ne može nestati, ne može izgorjeti. Ljubav sve prožima i sve pokreće, a sama je neuništiva, jer je ona Bog sam. Ako bi je nestalo, Boga bi nestalo. Bog je vječna ljubav. To je njegovo pravo ime i opis Boga samoga.

Kad promatramo tu vječnu Božju ljubav, koja je svoju kulminaciju doživjela upravo u križu Kristovu, onda spoznajemo kako su blijede sve naše ljudske ljubavi koje su toliko nestalne kao i mi sami. Koje su toliko sebične da kad ljubimo onda onoga za koga mislimo da ga ljubimo, želimo imati samo za sebe, želimo ga pretvoriti u sebe, ljubimo ga tako da ga svojom ljubavlju gušimo i ne dozvoljavamo mu da se rasplamsa svojim istinskim životom u potpunosti slobodi.

Za razliku od nas, Bog ljubi, ali ne guši. Bog nas želi u potpunosti prožeti, ali ostaviti da budemo svoji. Da ja budem ja i ti da budeš ti. Ljubi u apsolutnoj slobodi. Tome je dokaz euharistija. Isus želi da pod prilikama kruha on postane dio nas i to bitni dio nas. Da bude naša hrana zato da mi možemo živjeti i ljubiti. Ljubav za nekoga i ljubav prema nekome.

Ne znam hoće li vam ove misli bar donekle dočarati kakvom nas je ljubavlju Isus Krist ljubio kad je za nas nosio križ prema Golgoti i kad je na tom križu visio. S tom ljubavlju je od Oca nebeskog zamolio oprostjenje za svoje neprijatelje i za sve nas grešnike. S tom ljubavlju je Ocu predao Duh svoj, kako bi ga isti Otac nama udijelio.

Tu ljubav nije mogao grob zadržati, niti smrt uništiti. Ta ljubav je treći dan iz groba uskrsnula. Tu ljubav danas slavimo.

Pred nama je pedeset dana vazmenog veselja. Ako smo kojim slučajem korizmu površno živjeli, ne propustimo sada ovo novo milosno vazmeno razdoblje kako bismo svoja srca zapalili božanskom ljubavlju i na koncu ovog vremena ubrali plod Kristova uskrsnuća: dar Duha Svetoga!

Svakome od vas koji se trudite ići stopama Kristovim želim obilje uskrsne radosti i od srca želim i čestitam svetkovinu Isusova uskrsnuća!

Vaš biskup
✠ Ivica

*****

Poštovani i dragi svećenici i redovnici! Šaljem Vam svoje uskrsno pismo. Ne morate ga čitati vjernicima već, ako vam može u čemu poslužiti, slobodno ga koristite u mjeri u kojoj želite. Iskoristite dolazak većeg broja vjernika na Uskrs na svetu misu kao pogodnu priliku da im uputite svoju živu i toplu riječ, a uputite im uskrsnu čestitku i u moje ime.

✠ Ivica, biskup

**Poruka Pape Franje
za 53. Svjetski dan sredstava društvene komunikacije
– Nedjelja 2. lipnja 2019. –**

**»UDOVI SMO JEDNI DRUGIMA« (Ef 4, 25).
OD SOCIAL NETWORK COMUNITIES DO LJUDSKIH ZAJEDNICA**

Draga braćo i sestre!

Otkako je internet prvi put postao dostupan, Crkva je redovito nastojala promicati njegovo korištenje u službi susreta između osoba i solidarnosti među svima. Ovom porukom želim vas još jednom pozvati da razmišljate o temelju i važnosti činjenice da smo bića-u-odnosu i da ponovno otkrijete, u velikom nizu izazova koje pred nas stavlja današnje komunikacijsko okruženje, želju ljudske osobe koja ne žele biti odijeljena od drugih i sama.

Metafore “mreže” i “zajednice”

Današnje medijsko okruženje ima toliku moć prožimanja da se više ne može odijeliti od sfere svakodnevnog života. Internet je resurs našeg vremena. To je izvor znanjâ i odnosâ koji su nekoć bili nezamislivi. Međutim, u smislu dubokih promjena koje je tehnološki napredak donio procesu proizvodnje, distribucije i korištenja sadržaja, mnogi stručnjaci ističu također opasnosti na koje se nailazi u traženju i dijeljenju autentičnih informacija na globalnoj razini. Ako internet predstavlja izvanrednu mogućnost pristupa znanju, također se pokazalo da je to jedno od područja koje je najviše izloženo dezinformacijama i svjesnom i ciljanom iskripljavanju činjenica i međuljudskih odnosa, što često poprima oblik diskreditacije.

Moramo prepoznati da društvene mreže dok nam, s jedne strane, pomažu bolje se povezati, iznova uspostaviti prekinute kontakte i jedni drugima pomagati, s druge strane ih se koristi za manipuliranje osobnim podacima, koje ima za cilj stjecanje političkih ili ekonomskih koristi, bez dužnog poštovanje osobe i njezinih prava. Statistike pokazuju da je svaka četvrta mlada osoba žrtvom internetskog zlostavljanja (*cyberbullying*) [1].

U ovom složenom scenariju moglo bi biti korisno ponovno razmisliti o metafori *mreže* koja je bila ishodištem interneta, kako bi se ponovno otkrilo njezin pozitivan potencijal. Slika mreže poziva nas da razmišljamo o mnogostrukosti linija i sjecišta

koja osiguravaju njezinu stabilnost u odsutnosti središta, strukture hijerarhijskog tipa, organizacije vertikalnog tipa. Mreža funkcionira zahvaljujući sudioništvu svih njezinih elemenata.

S antropološke točke gledišta, metafora mreže doziva u pamet drugu sliku bremenitu značenjem: sliku *zajednice*. Zajednica je to snažnija što je povezanija i čvršća, ako je nadahnuta osjećajima povjerenja i teži zajedničkim ciljevima. Kao mreža solidarnosti, zajednica zahtijeva uzajamno slušanje i dijalog, utemeljen na odgovornom korištenju jezika.

Svima je očito da u današnjim prilikama zajednica na društvenoj mreži (*social network community*) nije sama po sebi sinonim istinske zajednice. U najboljem slučaju te *virtualne zajednice* mogu očitovati povezanost i solidarnost, ali ih često čine tek skupine pojedinaca čije međusobno poznanstvo je vezano uz neki interes ili zanimanje za određenu temu, dok među njima samima vlada slaba povezanost. Osim toga na društvenim se mrežama identitet prečesto temelji na suprotstavljanju drugome, onome koji je izvan skupine: pojedinci sebe definiraju polazeći od onoga što nas razdvaja, a ne od onoga što nas ujedinjuje, stvarajući prostor za sumnje i izražavanje svih vrsta predrasuda (etničkih, seksualnih, vjerskih i drugih). Ta tendencija daje krila skupinama koje isključuju heterogenost, koje jačaju također u digitalnom okruženju neobuzdani individualizam i koje, na kraju, katkad raspiruju spirale mržnje. Ono što bi trebalo predstavljati prozor u svijet postaje tako izlog gdje se izlaže vlastitu narcisoidnost.

Internet pruža priliku za promicanje susreta s drugima, ali također može, poput neke mreže koja zarobljava, povećati našu samoizolaciju. Mladi su najviše izloženi iluziji da ih društvene mreže mogu potpuno zadovoljiti na planu odnosa. To ide tako daleko da se javlja opasan fenomen gdje mladi postaju "društveni pustinjaci" kojima prijeti opasnost da se potpuno otuđe od društva. Ova dramatična situacija pokazuje ozbiljnu pukotinu u relacijskoj strukturi društva, koju nipošto ne možemo ignorirati.

Ta raznolika i podmukla stvarnost pokreće razna etička, društvena, pravna, politička i ekonomska pitanja i traži također od Crkve odgovore. Dok vlade traže načine kako pravno regulirati internet kako bi se očuvalo izvornu viziju slobodne, otvorene i sigurne mreže, svi mi imamo mogućnost i odgovornost poticati njegovu pozitivnu primjenu.

Sasvim je jasno da nije dovoljno umnožiti veze kako bi ujedno poraslo također međusobno razumijevanje. Kako, dakle, možemo pronaći naš istinski zajednički identitet, svjesni odgovornosti koju imamo jedni prema drugima na internetu?

»Udovi smo jedni drugima«

Mogući odgovor može se izvući iz treće metafore: slike *tijela i udova*, koju sveti Pavao koristi da opiše odnos uzajamnosti među ljudima, utemeljen na organizmu koji ih ujedinjuje. »Zato odložite laž i govorite istinu jedan drugomu jer udovi smo jedni drugima« (Ef 4, 25). Biti *udovi jedni drugima* je najdublji razlog kojim Apostol poziva odložiti laž i govoriti istinu: dužnost čuvanja istine proizlazi iz potrebe da ne osporavamo uzajamni odnos zajedništva. Istina se, naime, očituje u zajedništvu, dok je laž egoistično odbijanje da se prizna vlastitu pripadnost tijelu; laž znači odbacivati darovati se drugima, gubeći na taj način jedini put za pronalaženje sebe samoga.

Metafora tijela i udova navodi nas na razmišljanje o našem identitetu, koji se temelji na zajedništvu i drugosti. Kao kršćani svi se prepoznajemo kao udovi jednog tijela čija je glava Krist. To nam pomaže da ne gledamo osobe kao potencijalne konkurente, nego da čak i u našim neprijateljima vidimo ono ljudsko. Više ne trebamo protivnika da bismo sebe definirali, jer sveobuhvatni pogled kojim nas je naučio Krist vodi nas do toga da otkrivamo drugost na nov način, kao sastavni dio i uvjet odnosa i bliskosti.

Takva sposobnost razumijevanja i komunikacije među ljudima ima svoj temelj u zajedništvu ljubavi među božanskim Osobama. Bog nije Samoća, nego Zajedništvo; on je Ljubav, i stoga komunikacija, jer ljubav uvijek komunicira, štoviše, ona komunicira sebe samu kako bi se susrela s drugim. Da bi komunicirao s nama i da bi nam se priopćio, Bog se prilagođava našem jeziku, uspostavljavajući istinski dijalog s čovječanstvom kroz povijest (usp. Drugi vatikanski sabor, dogm. konst. *Dei Verbum*, 2).

Na temelju naše stvorenosti na sliku i priliku Boga koji je zajedništvo i komunikacija samoga sebe, nosimo trajno u našim srcima čežnju za životom u zajedništvu, pripadanju zajednici. »Ništa, naime, nije toliko prirodno našoj naravi kao stupiti u odnos jedni s drugima, imati potrebu jedni za drugima«, kaže sveti Bazilije. [2]

Sadašnje okolnosti pozivaju sve nas da ulažemo u odnose i da na internetu i preko interneta potvrdimo interpersonalni karakter našeg čovječstva. Mi kršćani smo na osobit način pozvani očitovati ono zajedništvo koje obilježava naš identitet kao vjernika. Sama vjera je, naime, odnos, susret; i pod poticajem Božje ljubavi možemo komunicirati, prihvaćati i razumjeti dar drugoga i odgovoriti na njega.

Zajedništvo koje je vidljivo u slici Trojstva upravo je ono što razlikuje osobu od pojedinca. Iz vjere u Boga koji je Trojstvo proizlazi to da trebam druge da bih bio to što jesam. Ja sam doista čovjek, doista osoba, samo ako sam u odnosu s drugima. Zapravo izraz "osoba" označava ljudsko biće kao "lice" koje je okrenuto prema drugom, ima neko dioništvo s drugima. Naš život raste u čovječstvu tako da njegov značaj postaje manje individualan a više osoban; ovaj autentični put očovječenja

---

vodi od *pojedince* koji percipira drugog kao suparnika do *osobe* koja prepoznaje druge kao suputnike.

Od "like" do "amen"

Slika tijela i udova podsjeća nas da je korištenje *društvene mreže* dopuna stvarnom i opipljivom susretu koji oživljava kroz tijelo, srce, oči, pogled, dah drugoga čovjeka. Ako se internet koristi kao produženje ili očekivanje takvog susreta tada koncept te mreže nije izdao samoga sebe i ostaje dobrobit za zajedništvo. Ako obitelj internet koristi da bi bila više povezana, da bi se potom susrela za stolom i pogledala u oči, tada je to resurs. Ako crkvena zajednica svoje djelovanje koordinira internetom, a zatim zajedno slavi Euharistiju, tada je to resurs. Ako predstavlja priliku da se pobliže upoznam s pričama i iskustvima ljepote ili patnje koji su fizički daleko od mene, kako bi zajedno molili i zajedno tražili dobro kroz ponovno otkrivanje onoga što nas ujedinjuje, tada je to resurs.

Na taj način možemo prijeći s dijagnoze na liječenje: otvaranjem puta za dijalog, susret, za osmjeh, izraze nježnosti... To je mreža koju želimo: mreža koja nije načinjena kako bi hvatala u klopku, nego da bi činila slobodnima, da bi čuvala zajednicu slobodnih osoba. Sama Crkva je mreža satkana od euharistijskoga zajedništva u kojemu se jedinstvo ne temelji na "like", nego na istini, na "amen" kojim svatko prijanja uz Kristovo Tijelo, prihvaćajući druge.

Iz Vatikana, 24. siječnja 2019., spomen svetog Franje Saleškog.

FRANJO

---

[1] Ne bi li se suzbiло tu pojavu bit će osnovan *Međunarodni opservatoriji o sprječavanju cyberbullyingu* sa sjedištem u Vatikanu.

[2] *Regole ampie*, III, 1: PG 31, 917; usp. Benedikt XVI., *Poruka za 43. Svjetski dan sredstava društvene komunikacije* (2009).

**Poruka pape Franje za 56. Svjetski dan molitve za zvanja
– Nedjelja Dobrog Pastira, 12. svibnja 2019. –**

HRABROST DA SE PREUZME RIZIK ZA BOŽJE OBEĆANJE

Draga braćo i sestre,

nakon živog i plodnog iskustva sinode posvećene mladima u listopadu prošle godine, nedavno smo proslavili 34. Svjetski dan mladih u Panami. Ova dva velika događaja omogućila su Crkvi da prigine svoje uho glasu Duha te životu mladih, njihovim pitanjima i brigama, njihovim problemima i nadama.

Vraćajući se na ono što sam imao priliku podijeliti s mladima u Panami, na ovaj Svjetski dan molitve za zvanja htio bih razmišljati o tome kako nas Gospodinov poziv čini nositeljima jednog obećanja i, istodobno, od nas traži hrabrost preuzeti na sebe rizik s Njim i za Njega. Htio bih se kratko zadržati na ta dva aspekta – obećanju i riziku – razmišljajući zajedno s vama nad evanđeoskim izvješćem o pozivu prvih učenikâ na Galilejskome jezeru (*Mk 1, 16-20*).

Braća Šimun i Andrija te Jakov i Ivan obavljaju svoj svakodnevni ribarski posao. U ovom zahtjevnom zanimanju naučili su zakone prirode i katkad su, kad su vjetrovi bili protivni i valovi se poigrali lađom, morali im prkositi. U nekim bi danima uloženi trud i napor bio nagrađen obilnim ulovom, ali ponekad bi cijelu noć ribarili a da ne bi napunili ni jednu mrežu te bi se vraćali na obalu umorni i razočarani.

To su uobičajene životne situacije. Svatko od nas ima želje koje nosi u svome srcu, upušta se u aktivnosti za koje se nada da će uroditi plodom, izlazi na "more" mnogih mogućnosti tražeći pravi smjer koji će zadovoljiti našu žeđ za srećom.

Katkad uživamo u dobrom ulovu, a katkad se opet moramo hrabro boriti da spriječimo da nam brod potope valovi ili se, pak, nositi s frustracijom kad vidimo kako su nam mreže ostale prazne.

Kao u povijesti svakog poziva, tako se i u ovome događa susret. Isus prolazi, vidi te ribare i prilazi im... To se isto nama dogodilo kad smo upoznali osobu s kojom smo na kraju odlučili dijeliti život u braku ili kad smo prvi put osjetili da nas privlači Bogu posvećeni život: bili smo iznenađeni susretom i u tome smo trenutku nazreli obećanje o radosti koja može ispuniti naš život. Tako se toga dana, kod Galilejskog jezera, Isus približio tim ribarima, prekinuvši »stanje zakočenosti u kojem se čovjek nađe kad postane rob navike« (*Homilija za XXII. Svjetski dan posvećenog života, 2. veljače 2018.*). I odmah im je obećao: »Učinit ću vas ribarima ljudi« (*Mk 1, 17*).

Gospodinov poziv nije uplitanje Boga u našu slobodu; to nije "kavez" ili teret koji nam se svaljuje na pleća. Naprotiv, to je inicijativa puna ljubavi kojom nam Bog ide ususret i poziva nas da budemo dio velikog pothvata, otvarajući pred našim očima horizont većeg mora i obilnog ulova.

Bog ne želi da naš život bude banalan i predvidljiv, ne želi da budemo robovi svakodnevnih navika i inertni prema izborima koji bi mogli dati smisao našem životu. Gospodin ne želi da se mirimo s tim da živimo od danas do sutra i mislimo da zapravo ne postoji ništa za što se isplati gorljivo zauzimati, gaseći unutarnji nemir traženja novih putova na svojem putovanju.

Ako ponekad doživimo "čudesan ribolov", to je zato što želi da otkrijemo da je svatko od nas pozvan, na različit način, na nešto veliko i da nam životi ne bi smjeli biti zarobljeni u mrežama učmalosti i besmisla koji otupljuju i umrtvljuju srce. Ukratko, poziv je poticaj da se ne zaustavimo na obali s mrežama u rukama, nego da slijedimo Isusa na putu koji nam je pripremio radi naše sreće i za dobro onih koji su nam blizu.

Prihvatanje tog obećanja svakako zahtijeva hrabrost donošenja odluke. Prvi učenici, koje je Isus pozvao da budu dio nečeg većeg, »odmah ostaviše mreže i pođoše za njim« (Mk 1, 18).

To znači da prihvaćanje Gospodinova poziva podrazumijeva usuditi se staviti sve na kocku i uhvatiti se u koštac s velikim izazovom, ostavljajući sve što nas drži vezane za našu malu lađu i sprječava nas da donesemo konačnu odluku. Od nas se traži ona odvažnost koja nas snažno potiče na otkrivanje Božjega nauma o našem životu. Ukratko, kad se nađemo pred širokim morem poziva ne možemo nastaviti popravljati svoje mreže na lađi koja nam daje sigurnost, nego se moramo pouzdati u Gospodinovo obećanje.

Tu mislim prvenstveno na poziv na kršćanski život koji svi primamo krštenjem i koji nas uči da naš život nije plod slučajnosti, već dar: mi smo ljubljena Gospodinova djeca, okupljena u velikoj obitelji Crkve.

Upravo se u crkvenoj zajednici kršćanski život rađa i razvija, osobito kroz liturgiju koja nas uvodi u Božju riječ i milost sakramenata; tu se, od najranije dobi, učimo umijeću molitve i bratskog dijeljenja. Upravo zato što nas rađa na novi život i vodi nas Kristu, Crkva je naša majka. Stoga je moramo ljubiti i kad na njenom licu vidimo bore krhkosti i grijeha te i mi sami moramo pridonositi tome da bude još ljepša i blistavija, kako bi mogla svjedočiti Božju ljubav u svijetu.

Kršćanski život, nadalje, nalazi svoj izraz u onim odlukama koje, dok daju precizan smjer našoj »plovidbi« kroz život, također pridonose rastu Božjega kraljevstva u društvu. Tu mislim na one koji odluče sklopiti kršćansku ženidbu i zasnovati obitelj kao i na mnoga zvanja vezana uz svijet rada i zanimanja, rad na karitativnom i polju solidarnosti, odgovorne društvene i političke zadaće i tako dalje.

Ta nas zvanja čine nositeljima obećanja dobrote, ljubavi i pravde ne samo za nas same, nego i za društva i kulture u kojima živimo, kojima su potrebni hrabri kršćani i vjerodostojni svjedoci kraljevstva Božjega.

U susretu s Gospodinom neki mogu osjetiti oduševljenost za poziv na posvećeni život ili svećeništvo. To otkriće može izazvati uzbuđenje i u isti mah plašiti, jer se osjećamo pozvanima postati "ribarima ljudi" u lađi Crkve kroz potpuno sebedarje i vjerno služenje evanđelju i braći. Ta odluka za sobom povlači upuštanje u rizik da se ostavi sve kako bi se slijedilo Gospodina i potpuno se posvetilo Njemu, te postalo suradnicima u Njegovom djelu. Na putu donošenja ove odluke mogu stajati mnoge vrste unutarnjeg otpora, jednako kao što se u sredinama u kojima je sekularizacija uzela velikoga maha, u kojima se čini da nema mjesta za Boga i evanđelje, može lako podleći obeshrabrenju i biti ophrvan »umorom nade« (*Homilija na misi sa svećenicima, Bogu posvećenim osobama i laičkim pokretima, Panamá, 26. siječnja 2019.*).

A ipak nema veće radosti od te da se riskira život za Gospodina! Želio bih posebno vama mladima reći: ne budite gluhi na Gospodinov poziv! Ako vas On zove na taj put, ne uvlačite vesla u barku nego se pouzdajte u Njega. Ne dopustite da vas pred visokim vrhuncima na koje nas Gospodin zove obuzme strah koji nas paralizira. Uvijek imajte na umu da onima koji ostave mreže i lađu i pođu za njim Gospodin obećava radost novog života koji ispunjava srce i daje životnost našem putovanju.

Predragi, nije uvijek lako razaznati vlastiti poziv i pravilno usmjeriti svoj život. Zbog toga mora postojati obnovljena predanost čitave Crkve – svećenikâ, redovnikâ, pastoralnih djelatnika i odgojiteljâ – da se, napose mladima, pruže prilike za slušanje i razlučivanje. Postoji potreba za pastoralom mladih i pastoralom zvanja koji pomaže u otkrivanju Božjeg nauma, prije svega kroz molitvu, razmatranje Božje riječi, euharistijsko klanjanje i duhovno praćenje.

Kao što je tijekom Svjetskog dana mladih u Panami u nekoliko navrata jasno i zašlo na vidjelo, naše bi oči uvijek trebale biti uprte u Mariju. I u životu te mlade žene, poziv je bio ujedno i obećanje i rizik. Njezino poslanje nije bilo lako, ali ona nije dopustila da strah prevagne. Njezin »"da", bio je "da" onih koji se žele uključiti i riskirati, staviti sve na kocku, bez ikakvog drugog jamstva osim sigurnosti i svijesti da su nositelji jednoga obećanja. I zato pitam svakog od vas: osjećate li se nositeljima jednoga obećanja? Kakvo obećanje nosim u svome srcu da bih ga pronosio dalje? Marija je nesumnjivo imala teško poslanje, ali teškoće i izazovi koji su bili pred njom nisu bili razlog da kaže "ne". Naravno da će naići na komplikacije, ali to ne bi bile iste one komplikacije koje se javljaju kad nas kukavičluk paralizira zato što nam sve nije unaprijed jasno ili sigurno« (*Bdjenje s mladima, Panamá, 26. siječnja 2019.*).

Na ovaj se Dan ujediniimo molitvi i molimo Gospodina da nam pomogne otkriti njegov plan ljubavi za naše živote i udijeli nam hrabrost da odvažno i bez straha koračamo putem koji je od početka On izabrao za svakoga od nas.

Iz Vatikana, 31. siječnja 2019., Spomen svetog Ivana Bosca.

FRANJO

PISMO BISKUPA HBK PATRIJARHU SPC IRINEJU

Vaša Svetosti!

U novije vrijeme, napose nakon prošlogodišnjega završetka rada Mješovite komisije Hrvatske biskupske konferencije i Srpske Pravoslavne Crkve, čija je zadaća bila zajednički razmotriti lik bl. Alojzija Stepinca prije, tijekom i nakon II. svjetskog rata, učestale su izjave i svojevrsni prijekori u javnim nastupima i medijima najviših predstavnika Srpske pravoslavne Crkve, upućeni Katoličkoj Crkvi i biskupima u Republici Hrvatskoj, među kojima posebnu težinu imaju Vaše riječi. Ovim pismom Hrvatska biskupska konferencija želi Vam o njima dobronamjerno i s poštovanjem iznijeti svoj stav.

1. Vaša Svetost je nekoliko puta javno ponovio kako biskupi u Hrvatskoj šute. Na hirotoniji dalmatinskoga episkopa, gospodina Nikodima Kosovića (1. listopada 2017.) u prisutnosti splitsko-makarskoga nadbiskupa msgr. Marina Barišića i šibenskoga biskupa msgr. Tomislava Rogića, ustvrdili ste kako od braće katolika očekujete »pre svega od predstavnika Crkve da čujemo reč jevanđeljsku, reč mira, reč ljubavi, da čujemo reč da smo pre svega hrišćani i kao takvi da bar jedni prema drugima pokažemo ljubav i uvažavanje«. U svom intervjuu Televiziji Hram (3. siječnja 2018.) kazali ste kako Vas »iznenaduje ćutanje Rimokatoličke Crkve. Crkva u Hrvatskoj ćuti. I danas se dešava mnogo nemilih događaja. Crkva ćuti«. Istaknuli ste da »Crkva koja je u velikoj meri doprinela tim bivšim odnosima, (treba) da podigne svoj glas u interesu istine, pravde, u interesu zajedničke vere«.

Na 62. Međunarodnom beogradskom sajmu knjiga (24. listopada 2017.), govoreći o stradanju srpskoga naroda tijekom XX. stoljeća, izjavili ste da je najtragičnije to što su ona došla »jednim delom od muslimana, a mnogo više od naše braće rimokatolika«. Dodali ste: »Naša Crkva toliko godina očekuje da čuje reč kajanja i izvinjenja naše braće rimokatolika, nikada nismo tu reč čuli. Verovatno je nećemo ni čuti. I ono što nas posebno stavlja pred veliku jednu muku, a to je što mnoge ideje prošlosti i danas su prisutne u tim narodima. (...) Narod koji stvara istoriju na zločinu, na krvi drugoga naroda, taj narod nema budućnosti«.

U svojoj propovijedi (4. kolovoza 2018.) u Bačkoj Palanci, prigodom godišnjice vojno-redarstvene akcije Oluja među ostalim ste rekli: »Danas, posle dve decenije pitamo se što je taj narod (hrvatski) rukovodilo i motivisalo da dignu svoju ruku na braću svoju, na braću koji su delili podneblje i ovu blagoslovenu zemlju dugi niz godina? Kakva ih je sila na to motivisala i da li je imalo neke sile druge koja je mogla da to zadrži i onemogućí? Imala je. To je bila institucija Crkve koja je jedino mogla da zaustavi taj ponor, to zlo koje je iznenadilo ne samo naš narod, nego čitav narod sveta, pogotovo hrišćanske narode. I ako ima netko tko je zatajio, i netko tko je mogao da to zlo zaustavi, to je bila Crkva. (...) Crkva koja je pozvana da širi ljubav, narod koji čita jevanđelje, narod koji se moli Bogu i istome Spasitelju, zaboravio je

kome pripada i stavio se u jednu sasvim drugu stranu koja ne može nikada i ničim biti opravdana. Strašna tragedija, ta mržnja koja je počela u prošlosti nastavila se i u vreme takozvane Oluje, i što je tragično, ona je prisutna i danas.»

Za Vašega pohoda Crnoj Gori u mjesecu srpnju ove godine, na pitanje novinara s kojom biste povijesnom epohom usporedili položaj Srba danas u Crnoj Gori, u intervjuu za podgorički dnevnik Dan (23. srpnja 2018.) odgovorili ste: »Usporedio bih ga sa položajem Srba u Hrvatskoj, u doba endehazije (NDH). Nažalost u Hrvatskoj ni danas nije bolji položaj Srbima.«

Neposredno po završetku rada Mješovite komisije za zajedničko razmatranje lika bl. Alojzija Stepinca, svi srpski članovi ove Komisije potpisali su 16. srpnja 2017. priopćenje za javnost, u kojem polemiziraju s beogradskim Večernjim novostima, te s uvredljivim konotacijama govore o zagrebačkom Kaptolu, prepoznajući u pisanju navedenih srpskih novina »kaptolsku dirigentsku palicu«, jer su prenijele hrvatski prijevod završnoga *Priopćenja Mješovite komisije*, pripisujući prevoditelju namjerne netočnosti. Glasnogovornik Srpske Pravoslavne Crkve, bački episkop Irinej u *Saopštenju* od 18. srpnja 2017. nastavio je polemiku sa spomenutim novinama, nazivajući njihovo pisanje »kaptolskim komentarima iz Zagreba« i iskazujući svoj stav ne baš blagim rječnikom: »Ne bih da se ovde i njima bavim iako su mi veoma dobro poznati pošto sam ih slušao i čitao stotinama puta, a sadržaj nekih znam gotovo naizust. Sve u svemu, navijačko, servilno – rekao bih: kaptololatrijsko i antipatrijaršijsko – sočinjenje...«

Ni u nekim drugim prigodama bački vladika Irinej nije birao riječi kad je govorio o Crkvi i biskupima u Hrvatskoj. Kao glasnogovornik Srpske pravoslavne Crkve osobito teške optužbe izrekao je u Saopštenju za javnost Svetog Arhijerejskog Sabora Srpske pravoslavne Crkve sa redovnog zasedanja održanog u Pečkoj Patrijaršiji i Beogradu od 29. aprila do 10. maja 2018. godine. U Saopštenju je ustvrdio: »Konstatovano je takođe da su odnosi sa Rimokatoličkom Crkvom, Crkvama Reformacije i ekumenskim organizacijama korektni i konstruktivni, što nažalost, ne važi za odnose sa Hrvatskom biskupskom konferencijom, u kojoj, pored dobronamernih biskupa koji deluju u duhu Drugog vaticanskog sabora, postoji, nažalost, i dobar broj biskupa neprikrivene proustaške orijentacije i ustašoidne retorike. Sabor se nada da će oni prvi izvršiti veći uticaj na hrvatske rimokatoličke vernike nego ovi drugi.«

2. Vaša Svetosti! Pitamo se, kakav bi mogao biti cilj i smisao navedenih tvrdnji po kojima kod Katoličke Crkve u Hrvatskoj i njezinih pastira ne postoji gotovo nika-kvo dobro, nego samo zlo. U ne tako davnim vremenima slušali smo slične ocjene i o Vatikanu i o papi. Međutim, danas čujemo pohvale papi Franji i Rimokatoličkoj Crkvi, a pokude biskupima i Crkvi u Hrvatskoj. U intervjuu objavljenom u Jutarnjem listu (7. siječnja 2017.) ponešto ironično kažete "da ispadne kako srpski pravoslavni episkopi više drže do autoriteta rimskog biskupa negoli pojedini hrvatski katolički biskupi". Smatramo neobičnim da poglavar jedne pravoslavne mjesne Crkve javno

suprotstavlja biskupe Katoličke Crkve u Hrvatskoj papi Franji, upućuje im prijekore i pripisuje zločine cijeloj toj Crkvi i cijelom hrvatskom narodu. Za zločine, kako u hrvatskom tako i u srpskom te u drugim narodima, krivi su pojedinci s imenom i prezimenom pa je na njima odgovornost za ono što su počinili.

Ne uspijevamo razumjeti namjere Saopštenja sa zadnjega zasjedanja Svetoga Arhijerejskog sabora Srpske Pravoslavne Crkve kad javno razvrstava hrvatske biskupe i tumači tko je od njih dobronamjeren i tko od njih djeluje prema II. vaticanskom saboru a tko ne, te većinu od njih označuje kao ljude »neprikrivene proustaške orijentacije i ustašoidne retorike« bez objašnjenja na temelju čega ih smatra takvima. Bački vladika Irinej u intervjuu Politici (20. lipnja 2018.) ponovio je tvrdnju o korektnim odnosima s Rimokatoličkom Crkvom u cjelini, ali ne i s biskupima Hrvatske biskupske konferencije, »uz časne i hvale vredne izuzetke«, te u znatnoj mjeri i Bosne i Hercegovine, koji »kao da i ne čitaju izjave i deklaracije koje objavljuje njihov sopstveni vrhovni poglavar zajedno sa pravoslavnim patrijarsima, a ni druge izjave i tekstove pape Franje«. Željeli bismo znati koji su razlozi zabrinutosti Vaše Svetosti i bačkoga vladike Irineja za odnos hrvatskih biskupa prema papi Franji? Naša povezanost s rimskim biskupom utemeljena je u vjeri Katoličke Crkve da je papa nasljednik sv. Petra, glava Biskupskoga kolegija, Pastir sveopće Crkve koji predsjedava zajedništvu u ljubavi, pa mu u tom duhu trajno iskazujemo puno povjerenje i duboko poštovanje te u vjerničkom posluhu prihvaćamo njegovu učiteljsku riječ. S obzirom na odnos između Srpske pravoslavne Crkve i Katoličke Crkve u Hrvatskoj smatramo da ga treba krasiti evanđeosko načelo: »Pogriješi li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo. Ako te poslušaj, stekao si brata« (Mt 18,15-16). U prosudbama o drugima polazište treba biti argument istine koji valja obrazložiti »blago i s poštovanjem, dobre savjesti« (1 Pt 3,16), a eventualnu uvredu oprostiti i »do sedamdeset puta sedam« (Mt 18,22).

Navedenim javnim negativističkim načinom komuniciranja nije moguće riješiti bilo kakav problem ili pitanje. Takav pristup u hrvatskome društvu izaziva otpore prema nastupima Vaše Svetosti, budi nepovjerenje prema Vašoj osobi i prema Srpskoj Pravoslavnoj Crkvi te prema samim srpskim građanima u Hrvatskoj, produbljuje ranjenosti iz ratnoga vremena koje još nisu ozdravljene, potiče mržnju. Nastupi koji ne očituju nikakva suosjećanja za žrtve i stradalnike uzrokovane od srpske strane, osobito teško pogađaju one hrvatske ljude koji su za vrijeme nedavnoga Domovinskoga rata bili istjerani iz svojih domova na području tzv. Republike srpske krajine, Bosne i Hercegovine, napose iz banjalučkoga kraja, gdje nije bilo rata, a ubijena su i trojica svećenika. Tijekom 1991. godine u Hrvatskoj je bilo 536.000 prognanika i izbjeglica, dok ih je 1992. bilo oko 800.000 iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Socijalističke Republike Jugoslavije, odnosno Srbije, Vojvodine, Kosova i Crne Gore. Kuće su im najvećim dijelom bile razorene, brojna rodbina poubijana a mnogi otjerani u srpske logore. U to doba među prognanicima je bio i jedan sadašnji hrvatski biskup,

koji je kao župnik s vrećicom u ruci zajedno s vjernicima izbjegao iz svoje župe pred nasiljem srpskih snaga. Određeni broj drugih svećenika, redovnika i redovnica završio je također u srpskim logorima, a jedan je svećenik ubijen. Tijekom Domovinskoga rata u Hrvatskoj po dosadašnjim saznanjima stradalo je 15.007 osoba, od kojih je 13.914 ubijeno, a 1093 nestalo. Više od 1300 objekata Katoličke Crkve i drugih svetinja uništeno je ili teško oštećeno. Navedene činjenice otvaraju pitanja na koja svi mi dugujemo odgovore istini i pravednosti. Temeljno je pitanje koje si moramo svi postaviti: Je li istinito i moralno ono što o drugima javno govorimo? Prešućujemo li dio istine? Jesmo li možda postali »suci što naopako sude« (Jak 2,4) i drugima oduzimamo dobar glas?

Posebnu težinu ima izjava Vaše Svetosti da je nedavni rat mogla spriječiti Katolička Crkva u Hrvatskoj. Nije ona imala nikakva utjecaja na srpskoga predsjednika Slobodana Miloševića, na Jugoslavensku narodnu armiju, na paravojne postrojbe iz Srbije, niti na druge koji su pokrenuli i vodili rat na hrvatskome tlu. Naše zauzimanje za mirno rješavanje problema kod njih nije imalo nikakva odjeka. Rat je očitovao da nije utemeljena tvrdnja koju smo nekoliko puta čuli od Vas, kako hrvatski katolici slušaju svoju Crkvu za razliku od pravoslavnih vjernika. Poznato je, naime, da je većina srpskih političara, kao i Srpska Pravoslavna crkva u vrijeme demokratskih promjena 90-tih godina prošloga stoljeća, zastupala stav kako srpski narod ne može živjeti s hrvatskim narodom u samostalnoj hrvatskoj državi nego isključivo u okviru zajedničke države, a ako to nije moguće, Srbi nemaju drugoga izbora nego uzeti oružje u ruke. U pismu Lordu Peteru Carringtonu, predsjedatelju Mirovne konferencije o bivšoj Jugoslaviji, patrijarh Pavle je u studenom 1991. napisao: »Ti naši sunarodnici, iste vere i krvi, suočeni su sa sledećim kobnim izborom: ili će se oružjem u ruci izboriti za opstanak u istoj državi sa maticom srpskog naroda, ili će biti prisiljeni da se iz te nove Nezavisne Države Hrvatske pre ili posle isele. Trećeg nema. Za to ih srpska država i srpski narod moraju zaštititi svim legitimnim sredstvima, uključujući i oružanu samoodbranu srpskih života i svih srpskih krajina. Teritorije na kojima je srpski narod vekovima živio i na kojima je aprila 1941. imao etničku većinu pre genocida izvršenog nad njim od strane hrvatskih kvinsliških vlasti, ne mogu ostati u sastavu bilo kakve nezavisne Hrvatske, već se moraju naći pod zajedničkim državnim krovom sa današnjom Srbijom i svim srpskim krajinama.« Premda je patrijarh Pavle 1999. godine prigodom svoga prvoga posjeta Zagrebu nakon Domovinskoga rata savjetovao Srbima da budu lojalni građani Hrvatske i potaknuo ih »Časno ispunjavajte svoje građanske dužnosti i postupajte savesno po državnim zakonima Republike Hrvatske«, posljedice navedene srpske politike osjećaju se i danas u srpsko-hrvatskim odnosima, za koje se ne može optuživati Katoličku Crkvu. Izneseni stav o nemogućnosti Srba da žive s Hrvatima u hrvatskoj državi pokazao se osobito pogubnim tijekom vojno-redarstvene akcije Oluja, kad je vodstvo krajiških Srba naredilo njihovo iseljavanje iz mjesta stanovanja i odlazak iz Hrvatske, kako svjedoči pouzdana ratna dokumentacija.

Vaše mišljenje koje ste iznijeli na već spomenutom 62. Međunarodnom beogradskom sajmu knjiga (24. listopada 2017.): »Gde god žive Srbi, to je Srbija, bilo u Srbiji, bilo u Bosni, bilo u Vojvodini, bilo Crnoj Gori i u drugim mestima« ne pridonosi miru i razumijevanju, jer samo Srbima dajete određena prava, bez objašnjenja kakva bi prava imali drugi građani koji žive sa Srbima. Povjerenje među Srbima i Hrvatima ne izgrađuje ni Vaše prešućivanje hrvatske države. Naime, kad upućujete pisane poruke vjernicima Srpske Pravoslavne Crkve u Hrvatskoj, Vi gotovo redovito ne navodite državu u kojoj oni žive nego pokrajine Dalmaciju, Slavoniju, Liku. Neovisnost Republike Hrvatske priznale su gotovo sve svjetske države te joj Vaše ignoriranje ne može nauditi, ali ono nanosi štetu Vašem ugledu u Hrvatskoj i ujedno građane srpske nacionalnosti stavlja u nova iskušenja. Kad u svojoj nedavnoj izjavi u Crnoj Gori tvrdite da Srbima ni danas nije bolje u Hrvatskoj nego li je bilo za vrijeme Nezavisne Države Hrvatske, uvjeravate svoje sunarodnjake i druge hrvatske građane u nešto što nije točno i što ulijeva strah. Status Srba u Hrvatskoj definiran je Ustavom i zakonima, oni imaju svoje predstavnike u Hrvatskome saboru i na svim razinama lokalne uprave te danas participiraju kao koalicijski partneri u Vladi Republike Hrvatske i imaju mogućnost legalnim putem zauzimati se za ostvarenje svojih prava. Osim toga, ubrzo nakon potpisivanja posljednjega Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o gospodarskim pitanjima, Hrvatska je Vlada sklopila sličan Ugovor sa Srpskom Pravoslavnom Crkvom po kojem joj iz državnoga proračuna dodjeljuje određena financijska sredstva te je ona otvorila i vlastitu Gimnaziju u Zagrebu. Nije malen broj nekretnina, oduzetih tijekom komunističke vladavine u Jugoslaviji, koje je Republika Hrvatska vratila Srpskoj Pravoslavnoj Crkvi.

3. Vaša Svetosti. Sve što su hrvatski biskupi u Jugoslavenskoj biskupskoj konferenciji a potom i u Hrvatskoj biskupskoj konferenciji na čelu s kardinalom Franjom Kuharićem govorili i činili tijekom rata od 1991. do 1995. i nakon njega do danas, dokumentirano je i svakome dostupno, među ostalim i u jednoj od najnovijih knjiga koju je napisala Julija Barunčić Pletikosić pod naslovom *Katolička Crkva u Hrvatskoj i Domovinski rat 1991 – 1995*. U različitim prigodama, na susretima s patrijarhom Pavlom, u propovijedima, nastupima u javnim medijima biskupi su se zauzimali za pravo Hrvata na slobodnu državu, te pravo svih njezinih građana, napose Srba da u njoj žive svoj vlastiti nacionalni, kulturni i vjerski identitet. Dizali su glas protiv svakoga nasilja, tražili da se nastali problemi rješavaju mirnim putem, snažno se borili protiv mržnje i osvete Srbima. Za najtežih progona hrvatskoga stanovništva i rušenja njihovih kuća i svetinja, kardinal Kuharić je u svojoj propovijedi u Petrinji, na blagdan sv. Lovre 10. kolovoza 1991., pozvao: »Ako je moj protivnik spalio moju kuću, ja neću zapaliti njegovu! Ako je razorio moju crkvu, ja neću ni dirnuti njegovu, dapače, čuvat ću je. Ako je napustio svoj dom, ja neću ni igle uzeti iz njega! Ako je ubio moga oca, brata, sestru, ja neću vratiti istom mjerom nego ću poštovati život njegova oca, brata, sina, sestre!« Nažalost, ovakve riječi nismo čuli od predstavnika Srpske Pravoslavne Crkve. Od Kuharićeva evanđeoskoga stava posve se razlikuje iz-

java pakračkoga episkopa Lukijana Pantelića, koji je u to isto vrijeme uvjeravao svoje sunarodnjake da djeluju po načelu »Sada ćemo opet uzeti Stari zavet u kome piše 'Oko za oko, zub za zub, mladić za mladića', a posle Novi zavet, "ko tebe kamenom ti njega hlebom"«.

Hrvatski su biskupi nakon legalne i međunarodno priznate vojno-redarstvene akcije Oluja upozoravali na nedopustivost ubojstava, pljački i paleža kuća srpskih izbjeglica te su se zauzimali za njihov povratak. Želimo napose spomenuti šibenskoga biskupa msgr. Srećka Badurinu, koji se izložio nemalim pogibeljima u takvom nastojanju. Među ostalim, biskupi su intervenirali kod hrvatskih vlasti da se episkopi Srpske Pravoslavne Crkve, koji su na početku rata otišli iz Hrvatske, vrate u svoja sjedišta, a svoju osjetljivost za stradanja srpskih svetinja iskazali su i na taj način što su u knjigu *Ranjena Crkva u Hrvatskoj – Uništavanje sakralnih objekata u Hrvatskoj (1991. – 1995.)*, u izdanju HBK 1996. godine, stavili i prikaz razorenih sakralnih objekata Srpske pravoslavne Crkve u Hrvatskoj.

4. Usred ratnih zbivanja, kad su neki smatrali da nije uputno javno nastupati sa stavovima koji bi mogli obeshrabriti hrvatske vojnike u obrani slobode vlastite domovine, hrvatski su biskupi, 1. svibnja 1995. godine, na dan početka vojno-redarstvene operacije Bljesak, uputili javnosti Pismo Hrvatske biskupske konferencije o pedesetoj obljetnici završetka Drugoga svjetskog rata u kojem su iznijeli jasna stajališta s obzirom na stradanja tijekom II. svjetskog rata i neposredno nakon njega te na trenutačne ratne nevolje. Izrazili su žaljenje prema svakoj žrtvi u Jasenovcu i u drugim mjestima stradanja srpskih, židovskih, romskih, hrvatskih i drugih žrtava, te prema onim Srbima koji su izgubili živote u ratu 1991. – 1995., među kojima su po posljednjim statistikama stradale 7204 osobe, većinom pripadnika srpskih vojnih postrojbi, uračunavajući u taj broj i 873 osobe koje se vode kao nestale, te se zauzeli za pomirenje. Hrvatski su biskupi među ostalim u pismu kazali: »Pravo na život i dostojanstvo svake osobe pod Božjom je zaštitom. Stoga, svakoj nevinoj žrtvi dugujemo jednako poštovanje. Tu ne može biti razlike ni rasne, ni nacionalne, ni konfesionalne, ni stranačke. Temeljna jednakost u dostojanstvu svih ljudi proizlazi iz same naravi čovjeka, stvorena na sliku i priliku Božju. Pojedinačne i osobito masovne likvidacije bez ikakva suda i dokaza krivnje, uvijek su i posvuda teški zločini pred Bogom i pred ljudima. Stoga ćemo se kod svetoga oltara spomenuti žrtava hrvatskog naroda i Katoličke Crkve. Spomenut ćemo se žrtava srpske nacionalnosti i Srpske Pravoslavne Crkve u Hrvatskoj. Spomenut ćemo se žrtava Židova, Roma i svih kod nas ubijenih u Drugome svjetskom ratu samo zato što su druge nacije, druge konfesionalne pripadnosti ili drugoga političkog uvjerenja.«

U spomenutom Pismu biskupi su postavili pitanja koja su aktualna i danas: »Nije glavna težina pitanja u tome kako žaliti žrtve vlastite zajednice i kako prepoznati krivnju druge zajednice. Hrvati i Srbi, katolici i pravoslavni, muslimani i drugi pred težim su moralnim pitanjem: Kako žaliti žrtve druge zajednice, kako priznati krivnju

u vlastitoj zajednici? A zatim: Kako okajati krivnju, kako zadobiti oprost Božje i ljudsko, mir savjesti i pomirenje među ljudima i narodima? Kako započeti novo doba osnovano na pravednosti i istini?«

Ključ odgovora hrvatski biskupi našli su u molitvi Gospodnjoj: »Otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim.« Podsjetili su na poticaj pape Ivana Pavla II. u homiliji na misi u Zagrebu, 11. rujna 1994. godine: »Tražiti oprost i sam oprostiti, tako bi mogla biti sažeta zadaća koja je pred svima, ako se žele postaviti čvrste pretpostavke za postizanje istinskog i trajnog mira«. Ustrajni u toj zadaći, hrvatski biskupi na različite načine nastoje promicati navedenu evanđeosku svijest. Među ostalim, čine to svake godine na Dan žrtve Vukovara, uključujući u molitvu – uz nedužne žrtve ubijenih na Ovčari – i sve druge ratne stradalnike te potiču na praštanje i pomirenje. Jednako tako svake godine u jasenovačkoj katoličkoj župnoj crkvi slave s brojnim vjernicima Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika, kada se u svojoj molitvi, kajanju i praštanju spominju nedužnih žrtava bilo koje nacionalne i vjerske pripadnosti, ubijenih pod bilo kojom zastavom, od žrtava jasenovačkoga logora i bleiburškoga križnoga puta do žrtava Domovinskoga rata, kako na hrvatskoj, tako i na srpskoj strani. Tomu činu molitve i pokore posljednjih godina pribiva i slavonski episkop Jovan koji je svjedok da biskupi i Crkva u Hrvatskoj ne šute. Žalimo što Vaša Svetost nije upoznata s našim nastojanjima oko praštanja i pomirenja te u spomenutoj propovijedi u Bačkoj Palanci (4. kolovoza 2018.), pozivajući na praštanje tvrdite: »Mnogo puta smo to kazali, ali nažalost ne vidimo da i druga strana nešto slično čini.«

5. Vaša Svetosti. Svjesni da nas je Bog »pomirio po Kristu i povjerio nam službu pomirenja« (2 Kor 5,18), ponavljamo i danas ono što smo istaknuli u Pismu 1995. godine: »Željeli bismo posebno da katolici i pravoslavni u Hrvatskoj zauzmu zajednički kršćanski stav i prema žrtvama i prema krivnji za žrtve, prema grijehu i prema pomirenju. Ako se u prošlosti manipuliralo s povijesnim činjenicama, požurimo čas kad ćemo u slobodi i odgovornosti pred Bogom i pred ljudima javno očitovati istovjetan kršćanski odnos i prema žrtvama i prema krivcima. Molimo da to vrijeme što prije sine!« Navedeno Pismo dostavili smo Vašoj Svetosti posljednji puta prije nekoliko godina po msgr. Orlandu Antoniniju, apostolskom nunciju u Beogradu, ali na naše prijedloge nismo do danas dobili nikakva odgovora.

Kao pastiri Crkve želimo u našem društvu svjedočiti vjernost Isusovoj riječi: »Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan. Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte i nećete biti osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se. (...) Jer mjerom kojom mjerite vama će se zauzvrat mjeriti« (Lk 6, 36-38). U tom opredjeljenju ohrabruje nas i Vaša tvrdnja izrečena u intervjuu Jutarnjem listu, 7. siječnja 2017.: »Reči koje optužuju, upiranje prsta prema susedu, ne donosi nikome ništa dobro. Treba ih se čuvati. Ne dao Bog da reči verskih lidera budu izgovor za nova nasilja i nove nesreće!« Smatramo svojom evanđeoskom zadaćom zauzimati se i dalje za međusobne

susrete i razgovore, za nastojanje oko razumijevanja, za gradnju mostova u izravnoj bratskoj komunikaciji, čemu pridonose i povremeni susreti između pojedinih episkopa Srpske Pravoslavne Crkve i biskupa Katoličke Crkve u Hrvatskoj. Predlagali smo više puta na pisani i usmeni način da nađemo mogućnost redovitih susreta Komisije Hrvatske biskupske konferencije za odnos sa Srpskom Pravoslavnom Crkvom i Komisije Srpske Pravoslavne Crkve za odnos s Katoličkom Crkvom u Hrvatskoj o pitanjima koja se odnose na dvije Crkve i na njihovo djelovanje, ali ni na njih nismo dobili odgovora, te se Komisije nakon smrti patrijarha Pavla nisu više sastale. Rad u Komisiji o bl. Alojziju Stepincu pokazao je koliko je važno razgovarati na dostojanstven način kao braća i o najtežim povijesnim prijeporima oko kojih se ne uspijevamo složiti, izbjegavajući polemiku putem javnih medija koja ne priliči kršćanima i pokazuje da zastupajući evanđelje nismo drugačiji od sinova ovoga svijeta. Valja nam zajednički posvjedočiti da su praštanje i pomirenje jedini put oslobođenja od zarobljenosti prošlošću i dnevno-političkih interesa, da nas moć evanđelja izdiže iznad naših ukopanosti u nemoć zla, i očituje da je Crkva u našim narodima prvenstveno posvećena čovjeku, služeći mu evanđeoskim putem.

Uz izraze posebnoga poštovanja i zajedništva u Isusu Kristu, našem jedinom Gospodinu, srdačno Vas pozdravljamo.

Zagreb, 18. studenoga 2018.

Msgr. Želimir Puljić, nadbiskup zadarski, predsjednik HBK, v.r.

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački i metropolit, potpredsjednik HBK, v.r.

Msgr. Marin Barišić, nadbiskup splitsko-makarski i metropolit, v.r.

Msgr. Ivan Devčić, nadbiskup riječki i metropolit, v.r.

Msgr. Đuro Hranić, nadbiskup đakovačko-osječki i metropolit v.r.

Msgr. Antun Škvorčević, biskup požeški, v.r.

Msgr. Josip Mrzljak, biskup varaždinski, v.r.

Msgr. Nikola Kekić, vladika križevački, v.r.

Msgr. Vlado Košić, biskup sisački, v.r.

Msgr. Vjekoslav Huzjak, biskup bjelovarsko-križevački, v.r.

Msgr. Mate Uzinić, biskup dubrovački, v.r.

Msgr. Dražen Kutleša, biskup porečki i pulski, v.r.

Msgr. Ivica Petanjak, biskup krčki, v.r.

Msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u RH, v.r.

Msgr. Zdenko Križić, biskup gospićko-senjski, v.r.

Msgr. Tomislav Rogić, biskup šibenski, v.r.

Msgr. Petar Palić, biskup hvarski i generalni tajnik HBK, v.r.

Msgr. Mijo Gorski, pomoćni biskup zagrebački, v.r.

Msgr. Ivan Šaško, pomoćni biskup zagrebački, v.r.

Komisija Hrvatske biskupske konferencije „Iustitia et pax“**PRIOPĆENJE**

Tajništvo Komisije Hrvatske biskupske konferencije „Iustitia et pax“ zaprimilo je ovih dana više upita o stavu Komisije u vezi s učestalim pojavama nasilja, poput govora mržnje na društvenim mrežama, demoliranja bolesničkih odjela, obiteljskog nasilja, premlaćivanja djevojke, vršnjačkog nasilja na nacionalnoj osnovi, incidenata u čakovečkoj i medulinskoj školi, zadarskog slučaja žigosanja vrućim predmetom pa sve do napada na vaterpoliste Crvene zvezde prije nekoliko dana u Splitu.

Komisija oštro osuđuje svaki oblik govora mržnje i nasilnog ponašanja jer je to ne samo u potpunoj suprotnosti s općeljudskom uljudbenošću i poštivanjem dostojanstva svake ljudske osobe, nego i nespojivo s kršćanskom vjerom te evanđeoskom porukom mira. Istodobno, iskazivanje nasilja prema drugima ili drugačijima od nas pokazuje da se u našem društvu snižava prag tolerancije te spremnost na dijalog i prihvaćanje drugačijega.

Pozivamo sve ljude dobre volje, a osobito vjernike, da osude i odbacuju svaki oblik nasilja, ali i zagovaranje totalitarnih ideologija, te da u duhu istinskog poštivanja dostojanstva svake ljudske osobe stvorene na sliku Božju pridonose promicanju mira i pravednosti u našem hrvatskom društvu. Posebnu odgovornost imaju i svi oni koji obnašaju javnu, pravnu ili političku dužnost kako ne bi nepravednim odlukama, nerješavanjem istinskih društveno-socijalnih problema koji tište građane ili pak iskrivljavanjem istine i povijesnih događaja dodatno poticali nezadovoljstvo u ljudima, što nerijetko dovodi do gnjeva i neprihvatljivog nasilnog ponašanja.

Apeliramo i na sve djelatnike u sredstvima društvenih komunikacija da se suzdrže od objavljivanja onog sadržaja koji samo pridonosi jačanju negativnog raspoloženja u ljudima. Svi smo, naime, pozvani promicati istinske vrijednosti i pozitivne primjere te na taj način pridonositi općem dobru, mirnom suživotu i pravednosti u hrvatskom društvu.

U tom smislu zabrinjavajuća je izjava g. Antonija Tajanija, predsjednika Europskoga parlamenta, o talijanskoj Dalmaciji i Istri, koja u određenom kontekstu može imati i naznake teritorijalnih pretenzija. Iako dolazi od umjerenog i realnog političara centra, za koju možemo vjerovati da je bila tek nesmotrena, ipak želimo upozoriti da takve izjave pridonose porastu netrpeljivosti i izazivaju nepovjerenje u dobrosusjedskim odnosima.

Pozvani smo djelovati u europskom duhu koji, između ostalog, počiva na poštivanju nedodirljivosti granica, a u duhu općeljudskih vrijednosti i kršćanske vjere pozvani smo osuđivati svaki zločin i iskazivati pijetet prema svakoj nevinoj žrtvi na bilo kojoj strani, jer samo na taj način možemo graditi budućnost utemeljenu na pravednosti i miru.

U Zagrebu, 14. veljače 2019.

*Mons. dr. sc. Vladimir Dugalić,
tajnik Komisije HBK-a »Iustitia et pax«*

PRIOPĆENJE HBK U POVODU ZABRANE MISE ZADUŠNICE NA BLEIBURŠKOM POLJU

Dijecezanski upravitelj biskupije Gurk Klagenfurt mons. Engelbert Guggenberger, odlučio je ove godine ne dopustiti slavljenje mise zadušnice na Bleiburškom polju. Hrvatska biskupska konferencija sa žaljenjem je primila tu odluku i izražava svoje duboko neslaganje s razlozima koji se navode za takvu odluku i u cijelosti ih odbacuje. Uskraćivanje mogućnosti molitve za žrtve te velike tragedije hrvatskoga naroda znači nepoštivanje žrtve i gubitak osjećaja za patnju nedužnih.

Predstavnici Hrvatske biskupske konferencije i Austrijske biskupske konferencije u nekoliko su navrata razgovarali o obilježavanju Bleiburške tragedije.

Hrvatska biskupska konferencija uključila se preko Ravnateljstva dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine u organizaciju misnoga slavlja na bleiburškome polju 2003. godine. Svih proteklih godina, a napose prošle 2018. godine, euharistijsko slavlje je proticalo dostojanstveno kako i priliči toj najuzvišenijoj molitvi Crkve.

Zagreb, 8. ožujka 2019.

Tiskovni ured HBK

Poslanica biskupa Josipa Mrzljaka uz Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini 2019

BUDITE SLOŽNI I ŽIVITE U MIRU

Draga braćo i sestre!

Ove godine po trinaesti put zaredom, odlukom hrvatskih biskupa, obilježavamo »Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini«. Ponajprije, djelima duhovnog i molitvenog zajedništva, a onda i materijalnoga po prikupljanju darova vjernika za 3. korizmenu nedjelju u svim župama u Hrvatskoj, želimo ustrajno i gorljivo ponoviti našoj braći i sestrama, Katoličkoj Crkvi u Bosni i Hercegovini, da nisu sami, ni zaboravljeni ni prepušteni slučaju. Duboko svjesni teškoća i bremenitosti vremena u kojem živimo, u promišljanju o tome što staviti u središte ovogodišnje poslanice, u Svetom pismu nailazimo na misao svetoga Pavla u Drugoj poslanici Korinćanima: »Budite složni i živite u miru«. (2 Kor 13, 11).

U vrijeme korizme intenzivnije razmišljamo o pologu vjere što ga baštinimo, na poseban način o otajstvu muke i križa što ga je Krist Gospodin podnio za svakoga od nas, ali i o našim križevima i mukama.

Razmišljajući o križevima naših vremena, postajemo svjesniji važnosti izgradnje društva solidarnosti utemeljena na kršćanskom načelu poštivanja dostojanstva osobe i brizi za najpotrebitije.

Solidarnost se pokazuje u djelima konkretnog milosrđa, prema konkretnim osobama, u konkretnim potrebama. Taj osjećaj dužni smo razvijati na osobnoj razini, ali i kao zajednica vjernika u našim župnim zajednicama i sa zajednicama onih s kojima smo povezani u vjeri. Naša nas vjera potiče na solidarnost, na izlaženje iz sebe-ljublja i usredotočenosti na sebe same ukazujući nam da smo svi mi graditelji tijela koje se zove Crkva. A kada jedan dio tijela pati, onda je bolesno cijelo tijelo. Kada pati jedan od nas, pate svi! Upravo zato važno je njegovati živu i djelotvornu solidarnost sa svijetom unutar kojeg nismo pozvani osuđivati nego pokazivati putove, pratiti u hodu, liječiti rane i podupirati u slabosti. Jedino takva nastojanja donose plodove za čitavu Crkvu.

To je ono što činimo kada podupiremo Caritasove projekte u Bosni i Hercegovini: hospicij za stare, nemoćne i umiruće, rehabilitaciju djece s posebnim potrebama, kućnu njegu starih i nemoćnih, rad pučke kuhinje, rad katoličkog vrtića, rehabilitaciju osoba s posebnim potrebama, ali i strukture ustanova Katoličke Crkve u Bosni i Hercegovini koje sve ovo čine mogućim svjedočeći tako da je naša povezanost jaka, da solidarnost ne posustaje, da je zajedništvo živo i djelotvorno! Ne zaboravljamo ni braću svećenike koji ustrajno ostaju uz svoje često malobrojno vjerničko stado na župama dijeleći s njime njihove tegobe, osamljenost i siromaštvo.

Na početku ove kalendarske godine, papa Franjo na 52. Svjetski dan mira, 1. siječnja 2019., podsjeća nas da »djela koja očituju solidarnost utiru put izgradnji društva mira«. Time nas želi podsjetiti na poslanje koje ima svatko od nas – da budemo mirotvorci. Donošenje mira u središtu je poslanja Kristovih učenika. Povjerenje, koje prethodi ostvarivanju mira, nikada nije lako postići jer naši su ljudski odnosi složeni, a na ovim prostorima prečesto obilježeni ozračjem nepovjerenja, iza kojeg se krije strah od drugoga ili tuđinca. Tjeskobna zabrinutost za osobne probitke, koja se manifestira, nažalost, također na političkoj razini u stavovima zatvaranja ili oblicima nacionalizma, dovode u pitanje onu solidarnost i zajedništvo koje naš globalizirano-razjedinjeni svijet tako silno treba.

Danas, više no ikada prije, trebamo mirotvorce koji su glasnici i autentični svjedoci Boga Oca, koji želi dobro i sreću cjelokupne ljudske obitelji. Stoga, draga braćo i sestre, ove godine u molitvenom zajedništvu s Hrvatima u Bosni i Hercegovini, ali i svim drugim narodima, molimo za obraćenje srca. Molimo za mir svakog pojedinca odbacujući srdžbu, nestrpljivost i nepopustljivost. Molimo za mir s drugima kako bismo se otvoreno mogli susresti sa članovima svoje obitelji, prijateljima, kolegama, siromasima i patnicima koji žive pored nas. Ponekad nam se čini da smo bespomoćni u ostvarenju dobrih želja i planova, ali ostaje nam molitveno zajedništvo. Molimo i za mir u čitavom svijetu, sa čitavim stvorenim svijetom, kako bismo, otkri-

vajući veličinu Božjeg dara i dio odgovornosti koju ima svaki od nas kao stanovnik ovoga svijeta, postali tvorci mirne budućnosti i blagostanja za sve.

Po zagovoru blažene Djevice Marije mir neka uđe u svako srce i svaki dom!
Amen.

*Josip Mrzljak
varaždinski biskup
predsjednik Hrvatskog Caritasa, v.r.*

➤ **IZVJEŠTAJI**

MONS. IVAN ĆURIĆ IMENOVAN POMOĆNIM BISKUPOM ĐAKOVAČKO-OSJEČKIM

Papa Franjo imenovao je mons. Ivana Ćurića pomoćnim biskupom Đakovačko – osječke nadbiskupije, u kojoj je do sada obnašao službu generalnog vikara, dodjeljujući mu titularno sjedište Tele, priopćila je danas Apostolska nuncijatura u Republici Hrvatskoj. Tu je vijest u ime apostolskoga nuncija u RH mons. Giuseppea Pinta nazočnima u Nadbiskupskome dvoru u Đakovu svečano objavio tajnik Apostolske nuncijature u Zagrebu mons. Janusz Blachowiak. Svečanost u Đakovu pogledajte na mrežnim stranicama Hrvatske katoličke mreže Hrvatske biskupske konferencije.

Mons. Ivan Ćurić rođen je 1. prosinca 1964. od roditelja Ante i Pavke, rođ. Kolak u Slavonskom Brodu, u tadašnjoj Đakovačkoj ili Bosanskoj i Srijemskoj biskupiji, danas Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji. Nakon osnovne škole 1979. započinje svećeničku formaciju, najprije u Međubiskupijskom dječaćkom sjemeništu u Zagrebu, kasnije u Đakovu. Poslije vojnoga roka u Banjoj Luci ulazi 1984. u Bogoslovno sjemenište u Đakovu i započinje svoj filozofsko-teološki studij, koji od 1987. nastavlja na Papinskom gregorijanskom sveučilištu, kao pitomac Papinskoga njemačko-ugarskoga zavoda. U isusovačkoj crkvi Presvetoga Imena Isusova (Il Gesù) u Rimu zaređen je 11. ožujka 1989. za đakona, a za prezbitera 29. lipnja 1990. u katedrali – manjoj bazilici sv. Petra u Đakovu. U Rimu postiže stupanj magisterija iz filozofije (1991.), s temom o filozofiji M. Heideggera. Iste godine započinje službu župnoga vikara u Osijeku (Donji Grad) te postaje odgojitelj (prefekt) u Bogoslovnom sjemeništu i profesor filozofije na Visokoj bogoslovnoj školi (danas Katolički bogoslovni fakultet) u Đakovu. Zbog ratnih opasnosti sa sjemenišnom zajednicom jedno vrijeme provodi u izbjeglištvu u Gradišću (Austrija). Od 1993. nastavlja studij u Rimu kao pitomac Papinskoga zavoda sv. Jeronima. Poslije povratka u biskupiju vršio je sljedeće službe: vicerektor Bogoslovnoga sjemeništa (1996. – 2007.) u Đakovu i predavač filozofskih kolegija na KBF-u u Đakovu (do 2012.), ujedno i liturgijske glazbe

(1996. – 2002.), župnik u Brodskom Varošu (2007. – 2011.), dekan Slavonskobrodskoga dekanata (2010. – 2011.), rektor Bogoslovnoga sjemeništa (2011. – 2013.). Kroz to je vrijeme vršio i sljedeće dužnosti: voditelj Biskupijskoga tiskovnog ureda (2002. – 2007.), u razdoblju Biskupijske sinode (1998. – 2003.) bio je član Pripremnoga povjerenstva i voditelj priprave 4. sinodskoga zasjedanja „Ustrojstvo biskupijske zajednice“ te urednik Sinodskoga biltena. Od 1998. godine urednik je „Liturgijskoga direktorija“. Pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji član je Vijeća za kler. Od 2011. član je Prezbiterskoga vijeća. Imenovan je kapelanom Njegove Svetosti 2012. godine. Službu generalnoga vikara Đakovačko – osječke nadbiskupije započinje 2013., a od 2014. kanonik je Prvostolnoga kaptola đakovačko-osječkoga.

Biskupsko ređenje mons. Ćurića bit će na Uskrsni ponedjeljak, 22. travnja, u 16.30 sati u đakovačkoj Katedrali sv. Petra.

Tiskovni ured HBK

SJEDNICA UPRAVNOG VIJEĆA HRVATSKOGA CARITASA

Pod predsjedanjem predsjednika Hrvatskog Caritasa varaždinskoga biskupa Josipa Mrzljaka u srijedu 13. ožujka u sjedištu HBK u Zagrebu održana je 53. sjednica Upravnog vijeća Hrvatskoga Caritasa.

Nazočili su joj ravnatelj i ravnateljice caritasa Bjelovarsko-križevačke biskupije, Dubrovačke biskupije, Đakovačko-osječke nadbiskupije, Gospićko-senjske biskupije, Križevačke eparhije, Krčke biskupije, Porečke i Pulske biskupije, Požeške biskupije, Riječke nadbiskupije, Sisačke biskupije, Splitsko-makarske nadbiskupije, Šibenske biskupije, Varaždinske biskupije, Zadarske biskupije, Zagrebačke nadbiskupije i Vojnog ordinarijata. Sjednicu je moderirao mons. Fabijan Svalina, ravnatelj Hrvatskog Caritasa.

Na sjednici su vijećnici upoznati s tijekom provedbe nacionalne akcije Hrvatskog Caritasa „Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini“, u sklopu koje su plakati i prigodne poslanice mons. Mrzljaka distribuirane u sve župe u Hrvatskoj, a započelo je i emitiranje promotivnoga radijskog spota, snimljenog u suradnji s HKR-om, kao i televizijskog spota.

Voditeljica Odjela za trajnu edukaciju i formaciju mr. Suzana Borko najavila je kako će središnje misno slavlje „Tjedna solidarnosti i Zajedništva“, u kojem se diljem Hrvatske prigodnim znakovima i gestama molitvenoga i duhovnog zajedništva i prikupljanjem novčanih darova za projekte i programe Caritasove mreže u Bosni i Hercegovini svjedoči bliskost i zajedništvo, biti održano 24. ožujka u Gromiljaku.

Na dnevnom redu sjednice bilo je i izvješće o stanju u provedbi uvođenja u rad sustava „E-Caritas“ u nad/biskupijske Caritase u Hrvatskoj. Voditelj Odjela socijalnih projekata Robert Futač izvijestio je o sadržaju Ugovora o održavanju aplikacije sustava „E-Caritas“ i prijedlogu teksta Ugovora između Hrvatskog Caritasa i nad/biskupijskih Caritasa o korištenju i održavanju aplikacije. Prezentirajući rad sustava uz pomoć Matije i Linde Tušek iz tvrtke Code Click, koja je sustav izradila, Futač je iznio i planirani raspored edukacija za korištenje sustavom po biskupijama. Uspostavljena je i radna grupa koja će tijekom godine surađivati u oblikovanju i pripremi Godišnjega izvještaja o siromaštvu i socijalnim uslugama u Hrvatskoj temeljem objedinjenih i harmoniziranih podataka koje će omogućiti primjena sustava „E-Caritas“.

O dosadašnjoj provedbi nacionalne akcije za pomoć siromašnim obiteljima „Za 1000 radosti“, koja se 2018/19. provodi pod nazivom „Pomažemo zajedno“, izvijestio je Boris Peterlin. Govorio je o poduzetim aktivnostima i rezultatima te suradnji sa školama i nad/biskupijskim Caritasima u uočavanju obitelji koje se suočavaju s dramatičnim situacijama i modalitetima pružanja pomoći. Mons. Svalina vijećnike je pak upoznao s prijedlogom distribucije dosad prikupljenih sredstava unutar Caritasove mreže. Dogovoreno je da će radna skupna razmotriti iskustva dosadašnjih 17 godina provedbe te akcije te predložiti promjene koje bi omogućile razvoj akcije i učinkovitiju i obuhvatniju pomoć siromašnim obiteljima u narednim godinama.

Na sjednici je također izviješteno o dosadašnjim iskustvima i novim mogućnostima suradnje s trgovačkim lancima Kaufland, SPAR i Lidl Hrvatska te o prijedlogu moguće organizacije studijskoga putovanja predstavnika nad/biskupijskih Caritasa u Sloveniju radi upoznavanja i razmjene iskustava s kolegama i kolegicama Caritasa u Sloveniji. Najavljeno je i održavanje edukacije za djelatnike Caritasa o temi odnosa i komunikacije s medijima, koje će se održati od 8. do 11. travnja u Splitu.

Tiskovni ured HBK

OTAC MILAN STIPIĆ IMENOVAN APOSTOLSKIM UPRAVITELJEM KRIŽEVAČKE EPARHIJE

Papa Franjo prihvatio je odreknuće mons. Nikole Kekića na pastoralnom službenju Križevačkoj eparhiji te je za apostolskog upravitelja sede vacante (dok je biskupska stolica prazna) imenovao oca Milana Stipića koji trenutno obnaša službu župnika u Jastrebarskom, priopćila je Apostolska nuncijatura u Republici Hrvatskoj.

Otac Milan Stipić, protojerej stavrofor, rođen je 28. prosinca 1978. u Bosanskom Novom (Bosna i Hercegovina) od oca Vladislava i majke Vesne. Djetinjstvo je proveo u Lipiku gdje je i kršten. Osnovnu školu pohađao je u Lipiku, a zbog ratnih zbivanja školovanje je nastavio u Zagrebu i u Čazmi.

Nakon osnovne škole 1993. upisao je Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u Zagrebu i započeo svećeničku formaciju u Međubiskupijskom dječjačkom sjemeništu. Godine 1997. ulazi u Grkokatoličko sjemenište Križevačke eparhije i studira na Katoličkom Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Uz redovni studij aktivno se bavi crkvenom glazbom istočnog obreda.

Za đakona je rukopoložen 8. studenoga 2002. u konkatedrali svetih Ćirila i Metoda u Zagrebu, a svećeničko rukopoloženje primio je 18. listopada 2003. u grkokatoličkoj katedrali Presvete Trojice u Križevcima. Iste godine započinje službu župnika u grkokatoličkim župama Kašt i Radatovići u Žumberačkom dekanatu. Godine 2007. dobio je naslov protojereja i preuzeo pastoralnu skrb za grkokatolike u Dalmaciji. Od 2012. župnik je u Jastrebarskom.

Osim hrvatskoga, govori ruski i ukrajinski jezik.

Tiskovni ured HBK

ODRŽANA SJEDNICA VIJEĆA HBK ZA LAIKE

Članovi Vijeća HBK za laike sastali su se na sjednici 21. ožujka u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije pod predsjedanjem predsjednika Vijeća riječkog nadbiskupa Ivana Devčića.

Prvi dio sjednice činila je rasprava o bioetičkim izazovima sadašnjice s naglaskom na pobačaju za koji je u pripremi novi zakon, a koji izaziva izražene društvene prijepore. Vijeće je obrađivalo temu s više aspekata. Dok se hrvatski javni prostor, pojedina radna mjesta (među inima i ona koja određuju održivost i razvoj cijelog društva, poput državnih dužnosnika, pravnika, liječnika, pa i učitelja te znanstvenika), ali i osobni odnosi „običnog čovjeka“ nalaze u stanju latentnog tinjanja vrijednosnog sučeljavanja oko niza bioetičkih tema (koncept „roda“ i njegova implementacija, pobačaj, medicinski potpomognuta oplodnja, poimanje ljudske spolnosti i prava osoba s homoseksualnim, biseksualnim i transeksualnim orijentacijama, redefiniranje braka i obitelji, uloga roditelja u odgoju djece i dr.), postavlja se pitanje kako se vjernik treba postaviti prema takvim bioetičkim sučeljavanjima u hrvatskom društvu.

Glede pitanja pobačaja, Vijeće je mišljenja kako je potrebno znatno više koristiti dominantne i sve brojnije znanstvene dokaze biomedicinskih istraživanja o početku života začecem, kao i pravna mišljenja nadležnih katedri većine sveučilišta u Republici Hrvatskoj. Tu argumentaciju potrebno je na primjeren način artikulirati za uvrštavanje u školske kurikulume, a posebice za pastoralni rad s obiteljima u svim hrvatskim biskupijama. Upućeno je i na vrijedna pravna rješenja nekih država čije državno-političke strukture eksplicitno uvažavaju kršćansko viđenje ove tragične pojave

suvremenog društva. Zaključeno je kako će Vijeće temeljem rasprave o toj temi formulirati svoje očitovanje te ga dostaviti Konferenciji na znanje.

U drugom dijelu sjednice članovi su tematizirali ulogu Vijeća i pripadnog Ureda za laike u svjetlu dokumenta HBK *Za život svijeta*, za koji je sa žaljenjem ustvrđeno kako je nedovoljno iskazan interes da se upozna i primjeni u pastoralnoj praksi u našim nad/biskupijama.

U prijedlozima za unaprjeđenje djelovanja Vijeća i za daljnju promociju laikata u Hrvatskoj istaknuto je kako je potrebno dodatno se angažirati oko promjene naslijeđenog mentaliteta hrvatskih katolika prema kojem je aktivnost Crkve većinom zadaća klera i redovništva, premda je niz uspješnih društvenih angažmana hrvatskih laika već pokazao jasne pomake u tom smislu, a koji su prepoznati i u međunarodnim katoličkim ustanovama i udrugama.

Izraženo je i mišljenje kako je potrebno suočavanje s elementima fanatizma i fundamentalizma u nekim oblicima djelovanja organiziranog laikata, kao i prisutne opasnosti parcijalnog pristupa u pogledu naglašavanja zauzimanja samo za određene istine vjere i morala, a ne cjelovita pristupa evanđelju, posebice evangelizacije u odnosu na svijet znanosti, kulture i obrazovanja.

Zaključeno je kako je potrebno formirati laike u duhu kulture dijaloga i komunikacije s drugima, a formaciju promovirati kao višeobličnu aktivnost, naglasak staviti na različite oblike škola, sastanaka i seminara koje će u različitim prigodama omogućiti susret s kršćanskom naukom, a Vijeće bi u tom smislu trebalo biti tijelo koje potiče, pomaže i promovira formaciju laika. U svezi s time istaknuto je da bi u Uredu za laike trebalo zaposliti još jednog djelatnika.

Sjednica Vijeća bila je plodna i u pogledu iznošenja teškoća i izazova angažiranih laika s predstavnicima klera i teolozima, ali i obrnuto. Nadajući se kako je to početak dijaloga na obostrano plodno crkveno djelovanje sjednica je zaključena mišlju o potrebi češćeg međusobnog susretanja i komuniciranja.

Broj: 217/2019.

Krk, 8. travnja 2019.

NOVO PREZBITERSKO VIJEĆE

U smislu kan. 501, § 1 na moj poziv u dopisu ovog Ordinarijata br. 93/2019. od 11. veljače 2019. izvršeno je glasovanje po izbornim područjima za novo Prezbitersko vijeće Biskupije Krk. Skrutatori su mi zapisnički predali rezultate izbora. U skladu s odredbama *Statuta Prezbiterskog vijeća* od 15. prosinca 2008. i uvažavajući rezultate izbora, proglašavam novi sastav Prezbiterskog vijeća kojem je mandat počeo teći 11. ožujka 2019.

ČLANOVI PO IZBORU:**Za 1. izorno područje (otok Krk):**

Anton Bozanić, župnik i dekan u Omišlju
Luka Paljević, župnik u Polju
Anton Valković, župnik i dekan u Krku

Za 2. izorno područje (Rab-Pag):

Mladen Mrakovčić, župnik i dekan u Rabu
Ranko Papić, župnik u Novalji

Za 3. izorno područje (Lošinj-Cres):

Marijan Kosić, župnik i dekan u Cresu
Robert Zubović, župnik i dekan u Malom Lošinju

Redovnici:

Fra Diego Deklić OFM, gvardijan samostana na Košljunu

Članovi po službi:

Franjo Velčić, generalni vikar
Anton Depikolozvane, biskupijski ekonom

ČLANOVI PO IMENOVANJU:

Zvonimir Badurina Dudić, župnik u Poljicima i povjerenik za redovnice
Ivan Brnić ml., župnik i dekan u Vrbniku

***

Mandat članovima Prezbiterskog vijeća traje pet godina.

✠ Ivica, biskup

Broj: 218/2019.

Krk, 8. travnja 2019.

ZBOR SAVJETNIKA

Prema kan. 502 § 1, iz novoimenovanog Prezbiterskog vijeća imenujem šest članova koji će u sljedećem mandatu od pet godina sačinjavati Zbor savjetnika. To su sljedeći svećenici:

Anton Depikolozvane

Marijan Kosić

Luka Paljević

Ranko Papić

Franjo Velčić

Robert Zubović

Mandat novim članovima Zbora savjetnika počinje 11. ožujka 2019. S tim datumom završava mandat dosadašnjem Zboru savjetnika. Svim dosadašnjim članovima Zbora zahvaljujem na vjernom obavljanju službe.

✠ Ivica, biskup

Broj: 219/2019.

Krk, 8. travnja 2019.

EKONOMSKO VIJEĆE

Pošto je članovima Ekonomskog vijeća Biskupije Krk koji su imenovani 2013. godine istekao mandat, Biskup im je, uz njihovu suglasnost, 9. travnja 2019. produžio mandat na sljedećih 5 godina.

Ekonomsko vijeće sačinjavaju:

mons. Mladen Mrakovčić, župnik i dekan u Rabu

mons. mr. Enco Rodinis, direktor društva *Sollicitudo* u Zagrebačkoj nadbiskupiji

vlč. Božidar Volarić, župnik u Njivicama

dipl. ing. Radomir Popović, dipl. ing. građ.

dipl. oecc. Sandra Sindičić, menadžer u PBZ

dipl. iur. Marin Trinajstić, pravnik

✠ Ivica, biskup

VELIKI ILI SVETI TJEDAN 2019.

Svečana godišnja proslava Vazmenog otajstva u Svetom tjednu započinje na Maslinsku nedjelju, 14. travnja 2019.

Na **VELIKI ČETVRTAK**, 18. travnja u 10.00 sati u katedrali, slavit ćemo svečanu koncelebriranu Misu posvete ulja. Na toj će Misi svećenici obnoviti svoja svećenička obećanja. Na ovu Euharistiju pozivam sve svećenike, đakone, redovnike, redovnice i naše bogoslove. Zahvaljujem svećenicima čijim strpljivim radom svake godine lijepi broj naših vjernika sudjeluje na Misi posvete ulja. Budući je ovo naš svećenički dan, potaknimo svoje župljane da u što većem broju s nama slave i mole po gorućoj nakanu naše Biskupije: **za nova svećenička i redovnička zvanja**.

Svećenici na čijim se područjima ove godine slavi sveta potvrda, neka animiraju svoje krizmanike i potaknu ih na sudjelovanje na misi Krizme u katedrali.

Katedralni župnik će se pobrinuti za dostatan broj ispovjednika koji će, prema običaju, u katedrali ispovijedati od 8.30 do 9.45 sati. Stoga molim svećenike da mu se stave na raspolaganje.

Nakon svete mise, sve svećenike, đakone, redovnike i bogoslove pozivam u 12.00 sati na objed u Biskupskom dvoru.

Podsjećam na odredbu za Misu Večere Gospodnje (v. *Rimski misal: Sveti tjedan, Pastoralno izdanje*, KS, 1971, str. 101.): »Prema drevnoj predaji Crkve danas se zabranjuju sve mise bez naroda. U večernji sat, u najpogodnije vrijeme, slavi se misa Večere Gospodnje, uz puno sudjelovanje cijele mjesne zajednice, a svi svećenici i klerici vrše svaki svoju službu«. Neka se svi svećenici i redovnici toga pridržavaju i koncelebriraju na toj misi. Svećenici koji su prije podne slavili s Biskupom Misu posvete ulja mogu slaviti i Misu Večere Gospodnje. Svećenici i redovnici u gradu Krku pozvani su na Misu Krizme i na Misu Večere Gospodnje u katedrali.

Misu Večere Gospodnje u katedrali ćemo slaviti u 20.30 sati. Nakon mise je Euharistijsko klanjanje do ponoći.

U svrhu promocije novih duhovnih zvanja, milostinja Velikog četvrtak ove će se godine u našim župama skupljati s nakanom »Za svećenički pomladak«. Župnici će sakupljeno poslati redovitim putem na Biskupski ordinarijat.

VELIKI PETAK je za vjernike dan sabranosti, proslave Kristove muke te dan posta i nemrsa. Svake godine milostinja toga dana ide za pomoć Svetoj Zemlji i Istočnim Crkvama.

Obred muke i smrti Gospodnje u katedrali će započeti u 18.30 sati, nakon kojeg slijedi procesija s moćima sv. Križa po gradu.

Na **VELIKU SUBOTU**, 20 travnja vazmeno bdijenje u katedrali započet će u 21 sata.

Na **USKRS**, 21. travnja, predvodit ću u katedrali svečano misno slavlje u 10.30 sati, a u 18.30 sati svečanu Večernju svetkovine Vazma.

✠ Ivica, biskup

Broj: 221/2019.

Krk, 8. travnja 2019.

SVETA POTVRDA U ŽUPAMA KRČKOG DEKANATA I U MALOM LOŠINJU

U župama Krčkog dekanata podijelit ću sakrament sv. Potvrde prema sljedećem rasporedu:

Poljica: 24. veljače

Punat: 16. lipnja

Vrh i Kornić: 5. svibnja

****

Krk: 12. svibnja

Mali Lošinj: 2. lipnja.

Linardići: 19. svibnja

(biskup Valter Župan)

Mole se župnici da u dogovoru s biskupovim tajnikom odrede termine susreta s krizmanicima te njihovim roditeljima i kumovima.

✠ Ivica, biskup

Broj: 222/2019.

Krk, 8. travnja 2019.

NEDJELJA DOBROG PASTIRA – DAN MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA

– 12. svibnja 2019. –

Na Četvrtu vazmenu nedjelju, koja ove godine pada 12. svibnja, po 56. puta obilježavamo Dan molitve za duhovna zvanja.

Potičem vas da iskoristite ovu nedjelju te kroz molitvu i pastoralnu animaciju približite vjernicima važnost duhovnih zvanja za život Crkve i potrebu u kojoj se nalazimo. Na 50. str. Ovog *Službenog vjesnika Biskupije Krk* nalazi se poruka Pape Franje za ovu nedjelju pod naslovom: *Hrabrost da se preuzme rizik za Božje obećanje*, pa je preporučamo koristiti u pripravi homilija i kateheza.

Pratimo posebno mlade u njihovim traganjima i duhovnom rastu te im pomognimo da se odvaže odazvati pozivu na život posvećen Gospodinu

✠ Ivica, biskup

HODOČAŠĆE SVEĆENIKA U BLEIBURG**– 17. i 18. svibnja 2019. –**

Nakon prošlog zajedničkog hodočašća svećenika u Sloveniju, u rodne župe slugе Božjega biskupa Antuna Mahnića i biskupa Josipa Srebrnića, odlučili smo nastaviti s praksom te hodočastiti u Bleiburg.

Naše putovanje odvijat će se kako slijedi:

Petak, 17. svibnja

07.00 sati – polazak iz Krka

11.00 sati – Macelj: sveta misa

14.00 sati – Maribor: ručak, razgledavanje grada i susret s mons. Alojzijem Cvilkom, nadbiskupom i metropolitom mariborskim

17.00 sati – Tezno: posjet i molitva na mjestu masovne grobnice

20.00 sati – Tainach (Austrija): večera i noćenje u Domu Sodalitas

Subota, 18. svibnja

Nakon doručka, u ranim jutarnjim satima, odlazak u Bleiburg gdje ćemo sudjelovati u obilježavanju spomena na bleiburšku tragediju. Ukoliko ne dođe do promjene, sudjelovat ćemo na procesiji i svetoj misi.

****

Molimo svećenike da ponesu albu i štolu bijele boje te Časoslov.

Prijevoz će pokriti Biskupija, a svaki od sudionika plaća 60 Eura za smještaj, večeru i doručak te, dodatno, za ručak u Mariboru.

Ručak na Bleiburgu je u organizaciji počasnog Bleiburškog voda koji će nas ovom prigodom ugostiti.

Zainteresirani svećenici i redovnici mogu se prijaviti na Plenarnom svećeničkom sastanku u Krku, 10. travnja o. g.

✠ Ivica, biskup

Broj: 224/2019.

Krk, 8. travnja 2019.

SVEĆENIČKO REĐENJE**– Osor, 1. lipnja 2019. –**

Naši đakoni vlč. Saša Malović i vlč. Kristijan Perović bit će zaređeni za svećenike u župnoj crkvi u Osoru, u subotu 1. lipnja o.g., na svetkovinu sv. Gaudencija, suzaštitnika Krčke biskupije. Misa svećeničkog ređenja započet će u 11.00 sati.

Pozivam svećenike na sudjelovanje u ovome slavlju. Poslije mise, svećenici, redovnici, bogoslovi te obitelji ređenikâ pozvani su na domjenak.

✠ Ivica, biskup

Broj: 225/2019.

Krk, 8. travnja 2019.

SVETKOVINA SVETOG KVIRINA**– Krk, 2. - 4. lipnja 2019. –**

Sv. Kvirina, zaštitnika naše biskupije, proslavit ćemo **u utorak 4. lipnja**. Svečano euharistijsko slavlje u krčkoj katedrali, s početkom u 19.00 sati, predvodit će mons. Josip Mrzljak, varaždinski biskup, uz sudjelovanje biskupa Riječke metropolije.

Svetkovini svetog Kvirina prethodit će **trodnevna biskupijska priprava**. Pozivamo stoga vjernike triju pastoralnih područja da se okupe na svetim misama te se ujedine **u molitvi za Biskupiju i nova duhovna zvanja**.

Subota, 1. lipnja

OSOR, 11.00 sati – Svećeničko ređenje đakonâ vlč. Saše Malovića i vlč. Kristijana Perovića. Pozivam svećenike iz Creskog i Lošinjskog dekanata da animiraju vjernike na sudjelovanje. Budući je ovo biskupijski događaj, pozivamo i sve ostale svećenike naše biskupije da u svojim župama oglase ovaj događaj.

Nedjelja, 2. lipnja

ŽUPE RAPSKOG DEKANATA – pozivam svećenike s područja o. Raba, Novalje i Luna da svatko nakon nedjeljne svete mise upriliči **Euharistijsko klanjanje** po spomenutoj nakani. Budući je mjesec lipanj posvećen Srcu Isusovu, neka se zajedničkoj molitvi pridoda nakana za ustrajnost i svetost svih nas: biskupa, svećenika, redovni-

ka i redovnica. Ukoliko radi pastorala smatrate prikladnijim, pobožnost organizirajte toga dana u neki drugi sat.

Ponedjeljak, 3. lipnja

KRK (Katedrala), 19.00 sati – sveta misa u čast sv. Kvirinu, mč., predvode i propovijedaju naši mladomisnici vlč. Saša Malović i vlč. Kristijan Perović. Ovu svetu misu mladomisnici će prikazati za sve one koji su ih pratili svojom molitvom.

****

Potaknimo vjernike u našim župama da sudjeluju kako u danima pripreve tako i u samoj svetkovini sv. Kvirina. Na poseban način neka se slavlju svetkovine odazovu vjernici s područja otoka Krka, da je tako što svečanije, dostojnije i plodonosnije proslavimo.

Nakon euharistijskog slavlja na dan sv. Kvirina, biskupi, svećenici, redovnici i bogoslovi pozvani su u Biskupski dvor na domjenak.

✠ Ivica, biskup

Broj: 226/2019.

Krk, 8. travnja 2019.

ISPITI ZA ISPOVJEDNU OVLAST

– Krk, 5. lipnja 2019. –

U smislu kan. 970 i naših dijecezanskih propisa ove su godine dužni pristupiti ispitu za ispovjednu ovlast sljedeći svećenici: Ivan Debelić, Josip Karabajić, Kristijan Krajnović, Franko Markulić, Filip Šabalja, Silvio Španjić i Božidar Volarić.

Ispit će biti u Biskupskom ordinarijatu u Krku u srijedu 5. lipnja u 10,00 sati.

Neka svećenici temeljito prouče materijale koji se odnose na sakrament Pokore (Pomirenja) iz dogmatike, moralke, crkvenog prava, pastorala i liturgike.

Podsjećam ih da donesu sa sobom dokument o ovlasti za ispovijedanje (tzv. pagelu). U slučaju da nekome od njih u međuvremenu istekne ovlast ispovijedanja, ista se produžuje do dana ispita.

✠ Ivica, biskup

Broj: 227/2019.

Krk, 8. travnja 2019.

**ZAJEDNIČKO HODOČAŠĆE SVEĆENIKA RIJEČKE METROPOLIJE
I ZADARSKE BISKUPIJE**

– Gospić i Udbina, 25. lipnja 2019. –

Na posljednjem Saboru biskupa Riječke metropolije, održanom u Gospiću 25. ožujka o.g., biskupi su dogovorili održavanje prigodnog hodočašća za svećenike Riječke metropolije i Zadarske nadbiskupije u Gospiću i Udbinu. Hodočašće bi se održalo u utorak, 25. lipnja o.g.

Hodočašće će se odvijati prema sljedećem programu:

10.00 sati: dolazak u Gospić, zakuska u Ordinarijatu

10.30 sati: Odlazak na Gospićko groblje – mjesto teškog stradanja naših ljudi od 1945. Pohod grobu s. Žarke Ivasić za koju je započeo proces za beatifikaciju.

11.30 sati: Polazak za Udbinu

12.30 sati: sveta misa

13.30 sati: povijest Udbine i Crkve hrvatskih mučenika

14.30 sati: objed

Molim sve zainteresirane svećenike i redovnike koji djeluju u našoj Biskupiji da se prijave u Ordinarijat do četvrtka 13. lipnja kako bismo mogli organizirati zajednički prijevoz.

✘ Ivica, biskup

Broj: 296/2019.

Krk, 16. travnja 2019.

PRESVETO SRCE ISUSOVO - DAN SVEĆENIČKOG POSVEĆENJA

– Glavotok, 28. lipnja 2019. –

Svetkovina Presvetog Srca Isusova neka i ove godine bude prigoda za naš duhovni rast i svećeničko posvećenje.

Braću svećenike i redovnike s otoka Krka pozivam da se u petak 28. lipnja o.g. nađemo u Franjevačkom samostanu u Glavotoku na prijepodnevnju duhovnu obnovu sa sljedećim programom:

09.00 sati – predavanje fra Josipa Vlašića OFM. iz pazinskog samostana, na temu *Kako današnjem čovjeku govoriti o Bogu;*

- 10.00 sati – prigoda za sv. ispovijed
10.45 sati – euharistijsko klanjanje
11.30 sati – sveta misa koju predvodi o. Biskup
12.30 sati – zajednički ručak

Svećenici neka ponesu albu i štolu. Pretpostavljam da će svi svećenici i redovnici koji žive i djeluju na otoku Krku sudjelovati na ovom Danu. Ukoliko netko zbog objektivnih razloga neće moći sudjelovati, neka to javi Biskupskom ordinarijatu najkasnije do ponedjeljka 24. lipnja.

Pozivam dekane s pastoralnih područja Cresa, Lošinja i Raba da na svetkovinu Presvetog Srca Isusova organiziraju prigodni duhovni program i okupljanje svih svećenika sa spomenutih područja.

✠ Ivica, biskup

Broj: 297/2019.

Krk, 16. travnja 2019.

MJESEC SVIBANJ I LIPANJ

Iskoristimo, braćo svećenici, i svibanjske pobožnosti za molitvu da Bog, po zagovoru Marije Kraljice apostola, našu biskupiju blagoslovi novim duhovnim zvanjima. Kao i prošle godine, neka vam u tome posluži i knjižica koju smo priredili za Godinu duhovnih zvanja, a u kojoj možete pronaći prigodne materijale za sadržajnu molitvu krunice.

U mjesecu lipnju kada se u Osoru okupljamo na radnosni događaj svećeničkog ređenja naših đakona Saše Malovića i Kristijana Perovića te kada slavimo svetkovinu Presvetog Srca Isusova – dan svećeničkog posvećenja, prepoznamo priliku da još jednom vjernicima progovorimo o važnosti svećeničkih i redovničkih zvanja te ih pozovemo da u molitvi Zlatne krunice prikažu, uz svoje obitelji i mlade, i uvijek aktualnu potrebu Crkve za novim i svetim Bogu posvećenim osobama.

Iskoristimo također ovaj mjesec za svoje vlastito posvećenje. U klanjanju i molitvi te u svakom slavlju euharistije, predajmo se Kristu od kojeg dolazi svaki naš poziv i služba. U povezanosti s Gospodinom, i moleći ga da *učini srce naše po srcu svome*, moći ćemo radosno svjedočiti i naviještati Evanđelje.

✠ Ivica, biskup

➤ URED ZA OBITELJ

SUSRET VODITELJA TEČAJEVA PRIPRAVE ZA BRAK

– Svetište Majke Božje Goričke, 14. rujna 2019. –

Ured za pastoral braka i obitelji Krčke biskupije organizira cjelodnevni susret svih predavača, voditeljskih parova i bračnih parova volontera na susret koji će se održati u subotu 14. rujna 2019. godine na temu: *Tečaj priprave za brak – analiza i perspektive*. Gost predavač bit će dr. Petar Krešimir Hodžić. Na sudjelovanje na susretu pozivamo i sve dekane i ostale svećenike. Susret će se održati u Svetištu Majke Božje Goričke.

Program susreta:

09.30 sati: sv. misa u Svetištu

10.30 sati: *Tečaj priprave za brak u Krčkoj biskupiji – analiza*,
vlč. Nikola Radić, vlč. Ivan Brnić, ml., vlč. Ivan Kordić, vlč. Anton Valković

11.30 sati: *Tečaj priprave za brak – perspektive*, Dr. Petar Krešimir Hodžić

12.15 sati: ručak

13.15 sati: diskusija i zaključak

15.00 sati: završetak susreta

Joseffa Blažić
Voditeljica Ureda za obitelj Krčke biskupije

Broj: 13/2019.

Krk, 26. ožujka 2019.

HODOČAŠĆE DJECE KRČKE BISKUPIJE NA GROB BISKUPA MAHNIĆA 2019.

Hodočašće djece viših razreda osnovne škole na grob biskupa Mahnića organizirat će se i ove godine i to u subotu, **13. travnja**. Prema ranijem dogovoru geslo svih susreta je: *Svijetli trag biskupa Antuna Mahnića*, a svake se godine daje određeni naglasak. Budući je ove godine stavljen naglasak na Mahnićevu oporuku katoličkoj mladeži, geslo ovog susreta je ***Sloga: put do Boga***.

Da bismo se što bolje pripremili za ovo hodočašće donosimo neke važnije informacije i naputke:

1. Hodočašće će započeti u **9.30 sati** okupljanjem u katedrali i molitvom na grobu sluga Božjega Antuna. Potom će uslijediti sv. Misa koju će predvoditi naš biskup mons. Ivica Petanjak. Nakon mise slijedi prigodni program. Završetak s ručkom na Kamplinu predviđen je oko **13.00 sati**.

2. U obzir dolaze učenici viših razreda osnovne škole.

3. Organizacija putovanja je u nadležnosti župnih ureda u suradnji s vjeroučiteljima u školi. Molim vas da mi broj hodočasnika javite do **10. travnja 2019.**

4. U pripremi za ovaj Susret kao i svake godine potaknite djecu da mole molitvu na sličici s likom biskupa Mahnića. Osim toga, pročitajte i prokomentirajte s djecom Mahnićevu oporuku katoličkoj mladeži koju vam u privitku dostavljamo u wordu i kao audio verziju.

5. Pjevanje pjesama u liturgiji predvodit će djeca iz župe Krk. Radi boljeg i aktivnijeg sudjelovanja djece u liturgiji trebalo bi to s njima uvježbati. Kao i prethodnih godina, na kraju mise predstavnici župa donijet će na grob biskupa Mahnića po jedan cvijet. Svaka župa treba odrediti svog predstavnika koji će se prema običaju smjestiti na klupice u donjem prezbiteriju. Molitvu vjernika molit će predstavnici župa otoka Krka. Čitanje čita vjeroučitelj iz pastoralnog područja Rab - Pag. Milostinja koja se skupi na misi namijenit će se za najpotrebnije obitelji u našoj biskupiji.

*Mr. sc. Anton Peranić,
predstojnik*

KRONIKA KRČKOG BISKUPA

Veljača

- 02. u katedrali proslavio Dan posvećenog života;
- 10. na Stepinčevo predvodio u katedrali svečano misno slavlje;
- 21. u Sisaku nazočio sastanku odobra za gradnju spomen-crkve u Zrinju;
- 23. u Poljicima se susreo s roditeljima i kumovima, te krizmanicima;
- 24. u Poljicima podjelio sakrament sv. Potvrde;
- 25. u Grazu (Austrija) nazočio kao predstavnik HBK sastanku za ovogodišnju komemoraciju na Bleiburgu;
- 27. nazočio sjednici Upravnog vijeća biskupijskog Caritasa.

Ožujak

- 01. u Rijeci sudjelovao na Međunarodnom znanstvenom simpoziju;
- 05. u katedrali predvodio misno slavlje godišnjice smrti biskupa Karmela Zazinovića;
- 06. na Pepelnicu u katedrali predvodio misno slavlje;
- 11. – 12. u Ludbregu sudjelovao kao predsjednik Vijeća za misije na Godišnjoj skupštini Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela;
- 13. u Krku primio fra Ivu Martinovića, provincijala Franjevac trećoredaca glagoljaša;
- 14. – 17. u pastirskom pohodu župama Supetarska Draga i Mundanije;
- 16. podjelio sakrament sv. Potvrde u župi Mundanije;
- 17. podjelio sakrament sv. Potvrde u župi Supetarska Draga;
- 18. – 24. u pastirskom pohodu župama Banjol, Barbat, Lopar i Kampor;
- 24. podjelio sakrament sv. Potvrde u župi Lopar i Kampor;
- 25. povodom Blagovijesti u Gospić nazočio sjednici biskupa Riječke metropolije i obilježavanju dana Gospićko-senjske biskupije;
- 27. u Lovranu sudjelovao na Permanentnom obrazovanju mladih svećenika i predvodio misno slavlje;
- 30. u Krku primio u posjet župni pjevački zbor župe sv. Leopolda Bogdana Mandića iz Zagreba - Dubrave;
- 31. podjelio sakrament sv. Potvrde u župi Barbat i Banjol.

Travanj

- 03. – 04. Posjetio svećenike župe Novalja i Lun;
- 03. u Novalji se susreo s don Josipom Radićem;
- 05. – 07. u pastirskom pohodu župi Rab;
- 07. podjelio sakrament sv. Potvrde;
- poslijepodne započeo kanonsku vizitaciju u samostanu ss. Benediktinki,
- 10. sudjelovao na Preduskrsnom plenarnom svećeničkom sastanku u Krku.

➤ IZVJEŠTAJI

**ODRŽAN SUSRET REDOVNIKA I REDOVNICA
POVODOM BLAGDANA SVIJEĆNICE****– Krk, 2. veljače 2019. –**

U subotu, 2. veljače, na blagdan prikazanja Gospodinova u hramu – Svijećnicu, održan je redovit susret redovnika i redovnica Krčke biskupije. Susret je započeo u dvorani Biskupije u kojoj je, nakon pozdrava biskupa Ivica, zanimljivo izlaganje o djelovanju sestara Karmelićanki BSI u Rusiji održala s. M. Bernardine Galić. Kratko je prikazala povijesne okolnosti u kojima se našla Katolička Crkva do vremena nakon Oktobarske revolucije i Prvog svjetskog rata – vremena zatiranja vjere, progonstva i ubojstva vjernika i svećenika, rušenja crkvi – do vremena Mihaila Gorbačova i ponovnog uvođenja slobode vjeroispovijesti. Također, s. Bernardina objasnila je kako je već njihova utemeljiteljica bl. Marija Terezija od sv. Josipa imala veliku želju da sestre misijski djeluju u Rusiji te da je upravo Hrvatsku provinciju promatrala kao najbolju vezu s istokom. Tu njezinu želju hrvatske su sestre ostvarile 2005. godine i od tada, u suradnji s tamošnjim biskupima i župnicima, ulažu veliki napor i zauzetost oko duhobrižništva sve većeg broja katolika, usprkos teškoća na koje nailaze: veliku prostornu raštrkanost, nedostatak prostora i sredstava i td. Sestre rade s djecom i mladima, starijima i nemoćnima, organiziraju vjeronauk i pripremu na sakramente, duhovne obnove i susrete obitelji...

Nakon predavanja, uslijedilo je misno slavlje koje je predvodio biskup Ivica Petanjak u Krčkoj katedrali, a koje je započelo obredom paljenja i blagoslova svijeća.

Biskup je održao i prigodnu homiliju u kojoj je istaknuo:

Svi akteri današnjeg prikazanja Isusa u jeruzalemskom hramu susreli su se u jedinom svečanom blagdanskim ozračju, kao da su stari znanci ili najbliža rodbina, samo zato što ih je sve skupa spojio i povezo Duh Sveti. U Duhu Svetom su se susrele i prepoznale sve generacije: dijete Isus, mladi roditelji koji ga prinose i starci Šimun i Ana, koji u njemu vide Spasitelja svijeta. Istočna Crkva radi toga ovaj blagdan naziva Blagdanom susreta.

Kad je riječ o susretu on se može dogoditi samo u ozračju Duha Svetoga. Svaki drugi susret koji bi isključio Božju prisutnost i koji se ne bi dogodio u ozračju Božje istine unaprijed je osuđen na neuspjeh. Ljudi se susreću na svim mogućim razinama, a rezultati su slabi ili nikakvi zato jer zaboravljaju na Boga, a pred sobom imaju samo svoje interese i svoju korist.

Marija i Josip idu u jeruzalemski hram poslušni volji Božjoj i obdržavanju vjerskog Zakona. Starac Šimun i proročica Ana, koji nemaju nikakve veze s Marijom i Josipom, također dolaze u hram potaknuti Duhom Svetim. I svi se oni susreću u

osobi ili oko osobe Isusa Krista. Srce tog susreta je Isus Krist u kojem Šimun i Ana već sada prepoznaju Spasitelja svijeta, koji je poslan, kako reče starac Šimun, da bude »svjetlost na prosvjetljenje narodâ.«

Isus je pred Bogom svjetlo. On se rodio i došao na svijet kao onaj koji treba tom svijetu objaviti i osvjetliti Boga. Treba nam otkriti Boga u njegovom pravom svjetlu. Starac Šimun u Isusu Kristu prepoznaje ispunjenje svih Božjih obećanja i svih Božjih proročanstava i sretan što je dočekaio taj dan smireno kaže: »Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodine, po riječi svojoj, u miru! Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si pripremio pred licem sviju naroda: svjetlost na prosvjetljenje narodâ, slavu puka svoga izraelskoga.« (Lk 2, 29-32). Sad mogu umrijeti u miru, jer sam vidio Spasitelja svijeta. Vidio sam Istinu. Doživio sam ispunjenje svih Božjih obećanja i više nemam što tražiti na svijetu.

Ondje gdje postoji poslušnost Božjoj riječi i Božjim zakonima, gdje postoji želja i gdje se ulaže trud da se živi po Bogu, ondje Bog šalje i daje svoga Duha da u točno određenom trenutku djeluje i prosvjetli onoga tko ljubi Istinu i živi u Istini.

Toliki naši Redovi i Družbe prolaze kroz velike krize zvanja i pokušavamo na različite načine tome doskočiti, samo pri tom ostaje pitanje gdje je u svemu tome Isus Krist? Što nas, odnosno, tko nas može izvući iz ovog stanja? Je li ono što sada činimo volja Božja ili volja naša? Je li tražimo istinu u Bogu ili guramo svoju istinu? Ni jedan se naš plan neće ostvariti i neće uspjeti, ako je u tom planu u središtu čovjek, a ne Isus Krist. Isus, pravi Bog i pravi čovjek, jedini je Spasitelj i jedina »svjetlost na prosvjetljenje narodâ.«

Na kraju mise fra Diego Deklić otpjevao je uglazbljenu molitvu bl. kardinala John Henry Newmana *Vodi me, ti blago svjetlo*.

Druženje redovnika i redovnica nastavljeno je u dvorani Biskupije.

Irena Žužić

OPROŠTAJ OD SESTARA EUHARISTIJSKE ZAJEDNICE SRCA ISUSOVA I MARIJINA

– Krk, 3. veljače 2019. –

U nedjelju 3. veljače, na župnoj misi u Krčkoj katedrali, koju je predvodio župnik vlč. Anton Valković, oprostili smo se od časnih sestara Euharistijske zajednice Srca Isusova i Marijina.

Ova redovnička zajednica koja još uvijek ima status "u osnivanju", svoje je prve korake napravila upravo na otoku Krku, u Sužanu, 2003. godine. Od tada su sestre, po traženju tadašnjeg krčkog biskupa mons. Valtera Župana i u suglasnosti svojeg

osnivača don Josipa Radića, djelovale u Sv. Jakovu, Nerezinama, Rabu, Krku i Susku. Od 2015. godine vodile su domaćinstvo Biskupskog dvora u Krku te vršile sakristansku službu u Katedrali.

Budući da se sada povlače iz Krčke biskupije te nastavljaju svoj rad na području Riječke nadbiskupije, na ovoj sv. misi župnik im je zahvalio na njihovoj zauzetosti i raspoloživosti te im poželio da ih Bog blagoslovi i nadahne u daljnjem radu i rastu. Pjesmom i buketom cvijeća zahvalio im je i dječji zbor "Kapljice" iz Krka.

S. Karla Džaja na kraju je mise objasnila razloge odlaska sestara iz Krka te zahvalila svima na zajedništvu, podršci i prihvaćenosti kako od strane župnika tako i župljana. Zaželjela je da to zajedništvo i nadalje traje posebice u međusobnoj molitvi.

Irena Žužić

BISKUP IVICA PREDSLAVIO STEPINČEVO U KRČKOJ KATEDRALI

– Krk, 10. veljače 2019. –

U nedjelju 10. veljače 2019., na spomendan bl. Alojzija Stepinca, biskup Ivica predvodio je misno slavlje u Krčkoj katedrali. Okupljenima je uputio i prigodnu homiliju u kojoj je istaknuo:

Bez obzira koliko smo stari i koliko imamo godina i koliko smo dugo kršćani kad se nađemo pred riječi Božjom i kad se pred njom zaustavimo i nad njom zamislimo svaki put se osjećamo kao učenici početnici koji ni izdaleka nisu dorasli i sposobni zakoračiti u neizmjereno bogatstvo spoznaje koja im se nudi i stoji pred njima i u koju treba uroniti i koju treba istražiti, a ta je spoznaja neizmjerena, golema i nepredvidiva; poput ronioca koji je zaronio u more i našao se u potpuno novom i nepoznatom svijetu, iako svjestan da taj svijet postoji, nikad ga neće moći do kraja upoznati, a kamoli njime ovladati. Stoji pred jednim svijetom kojem treba pristupiti sa strahopoštovanjem i udivljenjem. Tako bi se trebali osjećati svaki put kad se nađemo pred riječi Božjom, tj. kad se nađemo pred osobom Isusa Krista. Sveto pismo navodi nam osjećaje onih koji su se susreli s Božjom riječi i Božjim zahvatima. Kod svih prevladava osjećaj nedostojnosti, straha Božjega. Boga se boje sveti ljudi, ne grešni. I to zato što svetac spoznaje Božju svetost i u susretu s njime uviđa koliko je naša ljudska svetost daleko od Božje svetosti. Nasuprot svecu stoji grešnik koji ostaje u svom grijehu, jer je to jedini svijet kojeg on poznaje. Svi ovi ljudi o kojima smo danas u čitanjima slušali bili su od Boga pozvani i nisu sebe poznavali ni sebe vidjeli u pravom svijetlu sve do onog trenutka kad su upoznali Boga, odnosno Isusa Krista. Tek tada otkrivaju istinu o sebi i onog časa kad dolaze do istine o sebi hvata ih neopisivi strah.

Ako uistinu želiš spoznati sebe, moraš stati pred Boga. Moraš dopustiti da te Božja blizina dotakne. Onog trenutka kad te Bog dotakne prepast ćeš se samog sebe i uvidjeti koliko si daleko od njega i najradije bi pobjegao od njega. A onda dolazi ono što su opet svi ovi likovi iskusili: prava Božja blizina, njegovo milosrđe i praštanje i njegov poziv da se upustiš s njim u avanturu i da spoznaš sebe u jednom potpuno drugačijem svijetlu kojeg nikad ne bi bez njega otkrio.

Danas se naša Crkva u hrvatskom narodu na posebni način sjeća blažeg kardinala Alojzija Stepinca. Od svega onoga što on znači za naš narod i što je učinio za njega, želim i njega uklopiti u ove današnje biblijske likove, da vidite kako se Božja logika kroz cijelu povijest spasenja nije promijenila. Sve ovo što su proživljavali ovi biblijski likovi iskusio je i Alojzije Stepinac koji nepune tri godine prije svoje smrti, 28. svibnja 1957., piše Duhovnu Oporuku svojim vjernicima i nakon svega što je proživio kao uznik u Krašiću započinje svoju Oporuku:

Nedokučiva providnost Božja postavila me je bila prije mnogo godina vama za pastira. Znam, da je u ono doba bilo u našoj dijecezi mnogo učenijih svećenika od mene. Znam, da ih je bilo i mnogo zaslužnijih od mene, jer ja sam tada bio svećenik tek tri i pol godine, nepoznat svemu svijetu.

I kad se sada nakon svega toga pitam, zašto je Bog upravo mene odabrao za tu zadaću, onda moram odgovoriti ono, što veli sveti Pavao apostol u poslanici Korinćanima: „Što je ludo pred svijetom izabra Bog, da posrami mudre, i što je slabo pred svijetom, izabra Bog da posrami jake; i što je neplemenito pred svijetom i prezreno, izabra Bog, i ono, što nije, da uništi ono što jest, da se ne hvali nijedan čovjek pred Bogom“ (1 Kor 1,27-29).

Svaki se Božji čovjek osjeća nedorastao zadaći koju mu je Bog namijenio i svaki se Božji čovjek pita: „Zašto ja? Zašto mene? Što to Bog vidi u meni, a ja sam u sebi ne vidim?“ A logičkog odgovora ne nalazimo. Bar ne dok smo ovdje na zemlji. Samo Bog vidi daleko, duboko, široko, a mi ostajemo u svojim uskim okvirima. Dragi roditelji i kumovi, koji ste danas donijeli svoju djecu na krštenje i vi zajedno s njima započinjete praviti prve korake u svemu. Pozvani ste da svoju djecu pratite i promatrate i otkrivajte skrivene talente i blago koje je Bog u njih postavio. Nemojte zaboraviti usaditi i vjeru i dati kršćansku pouku jer će se i oni kao i svi danas spomenuti sveti likovi, kao i svatko do nas, tek u Isusu Kristu moći pravo spoznati i u istini živjeti.

Svakome od nas Isus ponavlja one riječi koje je uputio Petru: »Izvezi na pučinu!« Otisni se od kraja, ostavi sve moguće prividne oslonce koje misliš da imaš i prepusti se samo meni. To je učeništvo koje Isus očekuje od nas. Amen.

Prigodom ovog misnog slavlja biskup Ivica krstio je dvoje djece: Frana Alojzija Kosića i Mavra Oršića.

EDUKATIVNA RADIONICA ZA VODITELJE ŽUPNIH CARITASA**– Krk, 23. veljače 2019. –**

U subotu 23. veljače u dvorani Biskupije Krk održana je za voditelje župnih Caritasa krčke biskupije, edukativna radionica pod nazivom *Slušanje i govor kao alati pomaganja*. Voditeljica radionice bila je gđa Josetta Blažić, soc. pedagog - voditeljica Ureda za obitelj naše biskupije.

Na radionici se okupilo 13 voditelja župnih Caritasa. Prije početka rada sudionike radionice pozdravio je ravnatelj Caritasa Biskupije Krk mons. Ivan Milovčić i zaželio uspjeh u sticanju novih znanja i vještina koje mogu pomoći u kontaktu s ljudima kojima Caritas pomaže.

Kroz izlaganje voditeljice i rad u grupama posvijestili smo koliko je u radu s ljudima bitna dobra komunikacija koja se ostvaruje kroz pažljivo slušanje, uvažavanje, bez podizanja glasa. Pri tome potrebno je shvatiti što nam je osoba rekla, pokazati razumjevanje i nastojati odgovoriti na pitanja koja osoba postavlja i pomoći joj da jasnije vidi svoj problem. Pažljivo slušanje obuhvaća i neverbalnu komunikaciju kao što je ton glasa, izraz lica, pogled, geste i slično što može pomoći u poboljšanju komunikacije. U cjelokupnoj komunikaciji među ljudima, slušanje zauzima 40%, govor 35%, pisanje 9%, a čitanje 16%.

Kroz vježbu i radu u grupi uvidjeli smo koliko je komunikacija bitna i kako se samo malim odstupanjem od onoga što je stvarno rečeno može dobiti sasvim drugi i pogrešan dojam.

Isto tako svijesni svojih ograničenosti, neminovno smo usmjereni jedni na druge, potrebni smo pomoći drugih i u najobičnijim životnim situacijama, a posebno kada su u pitanju ograničenja zbog vitalnih životnih funkcija kao što je govor, vid, sluh. Sve nas sudionike ova vježba potakla je na razmišljanje o činjenici kako smo premalo svijesni darova kojima raspolažemo i njihovu bogatstvu.

Svi sudionici izrazili su zadovoljstvo i želju da se i u buduće organiziraju radionice na temu koja će Caritasovim volonterima pomoći u radu, a preko njih i ljudima koji traže pomoć u Caritasu.

Po završetku rada, uz domjenak, sudionici su se družili i razmjenili iskustva. To je ujedno bila i prilika za dogovor prije početka korizmene akcije prikupljanja hrane za potrebne, koja se odvija u susradnji s Trgovinom Krk, pod nazivom *Zajedno možemo više*.

M. Braut, voditeljica ŽC Vrbnik

ODRŽANA SJEDNICA UPRAVNOGA VIJEĆA BISKUPIJSKOGA CARITASA

– Krk, 27. veljače 2019. –

Caritas Biskupije Krk prema Statutu dužan je najmanje jednom godišnje održati sjednicu Upravnoga vijeća koja je o. g. održana 27. veljače u prostorijama biskupijskoga Caritasa. Upravno vijeće čine djelatnici biskupijskog Caritasa i to predsjednik, ravnatelj, podravnatelj i blagajnik, tri voditelja župnog Caritasa svakog pastoralnog područja (Krk, Cres-Lošinj i Rab-Pag), jedan svećenik kojega izabire Prezbitersko vijeće te dva člana koje odredi Predsjednik. Ovo vijeće raspravlja i odlučuje o temeljnim zadacima Caritasa Biskupije Krk, prima na znanje i raspravlja o izvješćima župnih Caritasa i biskupijskog Caritasa, predlaže programe rada biskupijskog Caritasa te vrši i druge zadaće vezane uz pravilan i djelotvoran rad Caritasa Biskupije Krk.

R. Brozić, koordinator projekata CBK

U PUNTU ODRŽANA BISKUPIJSKA ZAVRŠNICA VJERONAUČNE OLIMPIJADE

– Krk, 4. ožujka 2019. –

U ponedjeljak 4. ožujka 2019. u novoobnovljenoj školi u Puntu održala se biskupijska završnica Vjeronaučne olimpijade. Ovogodišnja tema bila je *Svjedoci radosti u hrvatskom narodu*, a sudjelovalo je deset osnovnoškolskih ekipa.

Okupljene je u ime predstojnika Katehetskog ureda i ravnatelja škole domaćina pozdravila vjeroučiteljica iz PŠ Punat Martina Jurjević. Nakon pozdrava i kratkog govora mons. Franje Velčića natjecanje je molitvom započeo puntarski župnik vlč. Ivica Kordić. On je učenicima pripremio i kratki film o Marijinim obrocima koji su pogledali za vrijeme ispravljanja pismenih ispita.

Kao i svake godine natjecanje se odvijalo u tri etape: pismeni ispit koji su učenici samostalno rješavali, tombola koja je bila timski zadatak i Milijunak kojem je pristupilo pet najuspješnijih ekipa.

Unatoč teškim pitanjima, natjecanje je teklo u izrazito vedrom raspoloženju kao i svake godine. Na kraju natjecanja najuspješnijima su se pokazale ekipe iz Omišlja sa osvojenim 3. mjestom, iz Krka sa osvojenim 2. mjestom, a na državno natjecanje odlaze pobjednici - Cresani - s mentoricom Dubravkom Buničić u sastavu: Tiha Filipas, Elli Honjeh, Jelena Kučić i Jakov Nedić. Okupljeni su uz zajedničko fotografiranje dobili darove koje im je pripremio biskup Ivica.

Pobjednicima od srca čestitamo i molimo za što bolju pripremu i što lakše zadatke na državnom natjecanju uz dobru zabavu!

Martina Jurjević

SLAVLJENA SV. MISA ZA POK. BISKUPA KARMELA ZAZINOVIĆA**– Krk, 19. ožujka 2019. –**

U utorak 5. ožujka spomenuli smo se 30. godišnjice smrti krčkog biskupa Karmela Zazinovića. Svetu misu u krčkoj katedrali predvodio je o. biskup mons. Ivica Petanjak, a prigodnu propovijed održao je generalni vikar mons. dr. Franjo Velčić. Citirao je riječi biskupa Karmela upućene svećenicima u kojima biskup upozorava kako je čovjeku svojstveno da želi biti cijenjen i prihvaćen, a ne ignoriran i prezren. Pa tako i svećenik, jer je čovjek, može upasti u neraspoloženje, osjećajući se kao suviše i umoran što se uzaludno muči. Ističe kako su se tako reagirali već i prvi Isusovi učenici vidjevši škrte uspjehe svoga Učitelja te ravnodušnost ljudi prema njegovoj ljubavi i naporima. Židovi su bili razočarani Isusovom porukom i njegovim obećanjima spram svojih očekivanja i poimanja. Napast tog razočaranja je trajno prisutna u Crkvi. No uspjeh nije zajamčen brojem, kvantiteom. Potrebno je vrednovati veličinu Božje snage i u vidljivo maloj vjerskoj zajednici. Ugodno je biti okružen mnoštvom, pogotovo ako ono povlađuje, ističe biskup Karmelo, ali potrebno je biti kao malo sjeme goruščino koje u sebi krije veliku snagu i kojem sam Bog daje da raste.

ODRŽAN KORIZMENI SUSRET ŽENA OTOKA KRKA**– Krk, 19. ožujka 2019. –**

U Krku se je, u organizaciji Apostolata za duhovno majčinstvo žena Krčke biskupije »Marica Stanković« 19. ožujka 2019. održao korizmeni susret žena otoka Krka kojemu se je odazvalo šezdesetak sudionica.

Ovakvi se susreti u korizmi odvijaju već više godina, ali je susret prvi put održan na svetkovinu sv. Josipa. Započeo je u kripti Katedrale izlaganjem koje je održala Mirjana Žužić, voditeljica Apostolata. Govorila je prisutnima o »Torbici sv. Josipa« – simboličnom nazivu koji se redovito koristi u mjesečnom letku Apostolata. Protumačila je da se ne radi samo o providnosti za materijalna dobra od koje se financira izdavanje Letka, već još više povjerenju sv. Josipa u Božje očinsko vodstvo na koje se je u potpunosti oslanjao. Jer, kako je sama službenica Božja Marica Stanković, kao velika štovateljica sv. Josipa zapisala: »... Pokazao mi je prostodušnost svoga srca. Svetu jednostavnost svoje duše. Svu brižljivost svoga hraniteljskog poziva. Svu pažnju prema djevičanskoj Zaručnici svojoj. Svu vjernost u suradnji sa svojim božanskim Štićenikom. A onda mi je pokazao svoju brigu oko umirućih. Svoju zaštitničku ulogu u obiteljima. Svoju pokroviteljsku ulogu u Crkvi.«

Za ovu je prigodu iz atrija Biskupskog dvora u Krku prenesen u kriptu kip sv. Josipa uz tumačenje da je ta gesta simbolična i označava prisutnost naših duhovnih očeva – biskupa i svećenika s kojima nas veže duhovno majčinstvo.

Na kraju susreta ženama je podijeljena malena torbica s oslikanim ljiljanom kao trajni podsjetnik na blago srca sv. Josipa koje je potrebno nasljedovati i njemu se u molitvama za naše svećenike često utjecati.

Susret je nastavljen sa sv. misom u Katedrali koju je predvodio vlč. Anton Valković, krčki župnik.

M. Ž.

DUHOVNA OBNOVA ZA VJEROUČITELJE

– Batomalj, 22. – 24. ožujka 2019. –

U pastoralnom centru svetišta Majke Božje Goričke pokraj Baške od 22. do 24. ožujka održana je duhovna obnova za vjeroučitelje i odgajateljice u vjeri Krčke biskupije. Duhovnu obnovu i Županijsko stručno vijeće učitelja vjeronauka u osnovnim i srednjim školama Primorsko-goranske županije/biskupije, organizirali su predstojnik Katehetskog ureda Krčke biskupije, Anton Peranić i voditeljica Županijskog stručnog vijeća vjeroučitelja, Dubravka Buničić.

Susret je započeo molitvom i uvodnim razmatranjem koje je predvodio vlč. Marinko Barbiš, rektor svetišta. Nakon razmatranja slijedila je sveta misa. Sljedeće jutro proteklo je u razmišljanju o temi susreta *Teologija križa*. Poslijepodne je slavljena pobožnost Božanskom milosrđu i nastavljeno razmatranje o središnjoj temi. Sudionici su imali priliku za svetu ispovijed te slobodno vrijeme koje su mogli provesti u razgovoru ili tišini. U večernjim satima slavljena je sveta misa i klanjanje Presvetom Sakramentu uz molitvu i polaganje ruku.

Na nedjeljnoj svetoj misi sudionici su zahvalili za dragocjeno vrijeme provedeno u zajedništvu i posebno preporučili Bogu one koje će susresti u svom vjeroučiteljskom pozivu.

Ljiljana Filipas

DUHOVNA OBNOVA ZA VOLONTERE CARITASA

– Rab, 23. ožujka 2019. –

U subotu 23. ožujka 2019., pred 3. korizmenu nedjelju, okupilo se 80-ak volontera župnih Caritas na pristaništu Valbiska te su zajedno zaplovili put Raba, na duhovnu obnovu. Nije baš jednostavno okupiti volontere naše otočne biskupije, ali je time veća radost i zadovoljstvo kad susret ostvari.

Na trajektu, tijekom plovidbe, žamor kao u košnici. Radost zbog susreta, lijepog vremena, prisjećanja prošlogodišnjih susreta... jer nerijetko se dogodi da zbog lošeg vremena volonteri s nekog otoka ne mogu doći. Ovaj put dan je bio, kako je jedna sudionica rekla »izmoljen i blagoslovljen«.

U Rabu, ispred župne crkve goste je dočekaio župnik vlč. Mladen Mrakovčić i voditeljica međžupskog Caritasa Raba gđa Dunja Brnjac. Nakon srdačnih i toplih riječi dobrodošlice, da ne ostane samo na riječima, slijedila je okrepa uz pune stolove slasnih delicija koje su priredile vrijedne domaćice.

Rab je lijep grad, a pod sunčevim zrakama je blistao i pozivao na šetnju i razgledavanje. Nakon razgledavanja exkatedrale, župne crkve Uznesenja BD Marije i sakralne izložbe koji su bili lijep uvod u duhovni dio programa slijedilo je pokorničko bogoslužje, koje je predvodio vlč. Krunoslav Boras, u samostanskoj crkvi sv. Andrije, kod sestara benediktinki. Duhovno potaknuti, volonteri su pristupali ispovijedi i slavili euharistiju sretni zbog zajedništva koje obnavljaju svake godine u korizmi.

Na radost svih prisutnih ljubazni domaćini ovog duhovnog susreta povelili su svoje goste u obilazak grada i pokazali im ljepotu kulturne, povijesne i duhovne baštine koju čuvaju.

Lj. V.

ODRŽANA KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA REDOVNICA

– Porat, 27. ožujka 2019. –

U Portu je 27. ožujka održana redovita korizmena duhovna obnova za redovnice koje djeluju u našoj biskupiji. Središnje je izlaganje pod naslovom *Sociodemografska obilježja ženskih redovničkih zajednica sa sjedištem u Hrvatskoj* održala dr. s. Krista Mijatović, Milosrdna sestra Svetog Križa.

Nakon njenog predavanja uslijedila je pobožnost križnog puta kao i prigoda za svetu ispovijed, a središnje euharistijsko slavlje predvodio je biskupov izaslanik generalni vikar mons. dr. Franjo Velčić, koji je u prigodnoj propovijedi istaknuo važnost redovnica u životu Crkve na svim razinama.

**ODRŽAN MOZAIČNI SCENSKI PROGRAM
»NIJE DOBRO DA ČOVJEK BUDE SAM«****– Krk, 6. travnja 2019. –**

Biskupijski Caritas održao je mozaični scenski program humanitarnog karaktera o braku – kršćanskoj ženidbi – pod geslom: »Nije dobro da čovjek bude sam« (Post 2,18) 06. travnja 2019. u dvorani Srednje škole Hrvatski kralj Zvonimir u Krku. Prošle korizme na istome mjestu održan je, povodom godine duhovnih zvanja, poetsko-scenski i glazbeni program pod geslom: »Budi svoj«, koji je organiziran kao projekt katoličkog vjeronauka u Srednjoj školi Hrvatski kralj Zvonimir u Krku u svrhu promocije duhovnih zvanja. Program je, prema mnogima, imao pozitivan odjek.

Ovogodišnja tema programa je bila brak, kršćanska ženidba, kao jedan oblik kršćanskog života po kome se čovjek ostvaruje što je logičan nastavak prošlogodišnje teme. Slogan je uzet iz Post 2,18 »Nije dobro da čovjek bude sam«. Program je imao i humanitarni karakter i to za pomoć učenicima i studentima slabijeg imovinskog stanja s područja naše biskupije.

Cilj je bio približiti, kroz pjesmu, scenu, biblijske citate i svjedočanstva, brak - kršćansku ženidbu, kao zajednicu ljubavi muškarca i žene koja nije samo ljudska već i božanska ustanova, poziv i oblik kršćanskog života po kome se čovjek ostvaruje. Program je osmišljen u radosnom, ali i ozbiljnom tonu sa željom da se potakne i ohrabri mlade ljude da se odvažno i radosno odlučuju za brak.

Organizator programa ove godine je Caritas Biskupije Krk, a program su osmislili: časna sestra, karmelićanka, iz Punta Andreja Petravić, koordinator projekata biskupijskog Caritasa Robert Brozić i vjeroučitelji Srednje škole Hrvatski kralj Zvonimir Krk: vlč. Anton Peranić i Slava Petrinović, uz pomoć brojnih sudionika programa i ostalih ljudi dobre volje koji su na razne načine pomagali. Program su vodili prošlogodišnji voditelji: Anamarija Fugošić iz Krka i Stjepan Toljanić iz Vrbnika, a sve je teklo u mozaičnoj izmjeni pjesme i riječi.

Sve je započelo scenskom izvedbom brojne djece iz župe Punat. Nakon što se skupu obratio ravnatelj biskupijskoga Caritasa, mons. Ivan Milovčić, dio dječjeg zborra »Kapljice« župe Krk otpjevao nam je pjesmu: *Neka život moj bude kao tvoj*, uz zanimljivu scensku izvedbu. Nakon toga čuli smo dva značajna teksta iz Knjige Postanka u kazivanju Lucije Depikolozvane iz Krka i Hrvoja Tome iz Njivica. Slijedila je himna s nacionalnog susreta obitelji *Kristu vjerni zauvijek* u izvođenju triju djevojčica iz Vrbnika: Ide Krtica, Ivane Polonijo i Tee Kamenar. Poslije toga pogledali smo kratki film *Frankopanova ženidba* što su ga pred godinu dana napravili učenici Srednje škole Hrvatski kralj Zvonimir u Krku u suradnji s foto-studijem »Brujo« iz Krka. Uslijedila su još dva značajna i poučna SZ teksta u kazivanju Petre Turčić iz Krka i Nikice Stijepića iz Salatića. Nakon toga, poznatu pjesmu: *Amen* u duhu katoličkog repa, izveo je glazbeni gost programa Matijas Knežević, pod umjetničkim imenom

Carski knez, koji je nakon toga rekao i nekoliko riječi o sebi, posvjedočivši svoj katolički identitet.

Zatim su uslijedila svjedočanstva. Najprije je govorio domaći gost gosp. Robert Brozić o iskustvu njega i supruge, kako su se upoznali i odlučili za brak. Robert je posebno istaknuo značenje ljubavi kao služenja, uvažavanja, zajedničkih dogovora, vjernosti, pomaganja. Nakon toga, Luka Vadnov iz Vrbnika prezentirao je *Hvalospjev ljubavi*. Potom se predstavio osobno i zanimljivom prezentacijom gosp. Miroslav Vrankić suprug, otac i angažirani katolik iz Rijeke, doktor znanosti, profesor na Tehničkom fakultetu Sveučilišta u Rijeci. On je govorio o zaokupljenosti idejom pomaganja koju ostvaruje kroz svoje zvanje s timom koji pronalazi i tehnički osmišljava načine pomaganja invalidnim osobama putem asistivne tehnologije. Već niz godina volontira, pomaže i tu svoju ljubav nastoji prenijeti i drugima. Njegova kćerka već je od najranije dobi u tome.

Nakon lijepe Marijanske pjesme *Gospa od Ružarija*, što su je izvele djevojčice iz Vrbnika, trebala je svoje svjedočanstvo vjere i života reći novinarka HRT-a Vlatka Kalinić, koja je oduševljeno i rado prihvatila naš poziv, međutim zbog iznenadne obiteljske situacije u zadnji je tren otkazala dolazak, ali od prije snimljeni intervju s Vlatkom prezentiran je putem video zida tako da smo imali prigode čuti i njena vrijedna zapažanja i prijedloge. Gosp. Kalinić je sa suprugom osnovala prije pet godina hrvatsku inačicu izvorno austrijskog portala KATSUS preko kojeg imaju prigodu upoznati se osobe koje bi željele svoj život i vjeru ostvariti kroz bračno zajedništvo.

Nakon toga ponovno smo čuli Carskog kneza i pjesmu *Zauvijek*, a zatim u pratnji sopela Matea i Božidara Žužić iz Vrha, naši mladi su uručili prigodne poklone gostima i voditeljima. Program je kao i prošle godine zaključen humorom vel. Antona Peranić kroz nekoliko viceva i pjesmom *Naš Bog je velik* koju su izveli mladi s više mjesta otoka Krka. Tonski nas je pratio gosp. Ivica Dijanić, Luka Braut iz Kornića bri- nuo je o video produkcijama, a scenu je osmislila s. Andreja Petravić, karmelićanka iz Punta sa suradnicima.

Slavica Petrinović

PREDUSKRSNI PLENARNI SVEĆENIČKI SASTANAK**– Krk, 10. travnja 2019. –**

Na poziv oca biskupa Ordinarija održan je u srijedu 10. travnja o.g. u Biskupskom domu u Krku Preduskrsni svećenički sastanak na kojemu su, uz o. biskupa Ordinarija i mons. Valtera Župana, biskupa u miru, sudjelovali:

svećenici: Zvonimir Badurina Dudić, Krunoslav Boras, Ivan Brnić st., Ivan Brnić ml., Frane Brozić, Anton Budinić, Ivan Buić, Tomislav Crnović, Marin Dašek, Ivan Debelić, Tomislav Debelić, Andrija Depikolozvane, Anton Depikolozvane, Milivoj Guszak, Marin Hendrih, Nikola Ilijić, Saša Ilijić, Dinko Justinić, Josip Karabaić, Ivan Katunar, Ivica Katunar, Ivica Kordić, Petar Kordić, Josip Kosić, Marijan Kosić, Franko Markulić, Vjekoslav Martinčić, Ivan Milovčić, Mladen Mrakovčić, Luka Paljević, Ranko Papić, Matej Polonijo, Nikola Radić, Zvonimir Seršić, Filip Šabalja, Silvio Španjić, Anton Toljanić, Anton Turčić, Ivica Turčić, Anton Valković, Franjo Velčić, Franjo Vitezić, Božidar Volarić, Slavko Zec, Robert Zubović, Mate Žic, Denis Žuškin; redovnici franjevci TOR: Antun Badurina, Anto Garić, Mladen Pejić, Bernard Rubinić, Damjan Šešelja, Milan Šokčević, Josip Vrdoljak, Joso Živković; franjevci Reda manje braće: Tomislav Ćurić, Diego Deklić, Ivan Gavran, Stjepan Žužić; karmelićani: Dominik Magdalenić; đakon: Saša Malović; bogoslovi: Zoran Maričević i Andrija Živković.

Svećenički plenum započeo je u katedrali u 9.30 sati Pokorničkim bogoslužjem koje je predvodio prof. dr. sc. Ivan Bodrožić, redoviti profesor Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i pročelnik Katedre povijesti kršćanske literature i kršćanskog nauka na istom fakultetu. Nakon liturgijske pripreve i ispita savjesti izložen je Presveti oltarski sakrament na adoraciju i dana mogućnost za pojedinačnu sv. ispovijed.

U predvorju Biskupskog ordinarijata uslijedio je kraći odmor nakon kojega je u 10.45 sati u dvorani Biskupskog doma o. Biskup uvodnom molitvom i kratkim pozdravom otvorio studijski i pastoralni dio sastanka kojega je predvoditelj naslovio: *Pastiri Crkve između revnosti i konformizma u društvu sloboda.*

U vrlo zanimljivom predavanju profesor don Ivan Bodrožić, svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije, krenuo je od krize svećeničkog identiteta i skandala vezanih uz grijeh svećenika. U suzbijanju posljedica takve krize, pastiri Crkve i teolozi nisu uvijek složni u procjeni stanja. Jedni su mišljenja da su skandali nastali poradi velikih zahtjeva koji se stavljaju pred svećenike, dok je predavač mišljenja da su problemi nastali poradi krivog poimanja slobode, te suobličavanja svećenika svjetovnim kategorijama. Don Ivan u razradi toga problema kao odgovor poziva sve na dosljedno vraćanje i ispravno čitanje koncilskih dokumenata, u prvom redu dekreta *Presbyterorum ordinis* i *Optatam totius* koji ističu potrebu života u svetosti i kreposti. Dok neki teolozi u svijetu danas polaze od stava da Crkva mora učiti od društva i vladati se prema društvenim odnosima, iskustvo rane Crkve i crkvenih otaca uči nas da bez

žive vjere u Krista i čudorednog života uređena askezom nema vjerodostojnog života svećenika, koji se bez meditacije i molitve suoblikuju društvu, umjesto da se suočuju Kristu čiju službu vrše. Voditelj je naglasio da je teologija i danas pozvana promišljati stvarnost polazeći od Božje Riječi a ne od naših težnji, te da se kao kršćani moramo voditi slobodom savjesti koja je Kristom odgojena i vođena.

Na kraju izlaganja otvorena je diskusija u kojoj je prvenstveno izražena zahvalnost predavaču za jasno teološko i pastoralno izlaganje. Vlč. Božidar Volarić, biskupijski povjerenik za misije dao je nekoliko savjeta obzirom na misijsko djelovanje u svakidašnjem pastoralu.

U 13.00 slijedio je zajednički ručak kojim je završen ovogodišnji preduskrsni susret krčkog prezbiterija.

Dr. Franjo Velčić

HODOČAŠĆE DJECE KRČKE BISKUPIJE NA GROB BISKUPA MAHNIĆA

– Krk, 13. travnja 2019. –

Tradicionalno hodočašće djece Krčke biskupije na grob biskupa Mahnića, u organizaciji Katehetskog ureda Krčke biskupije, održano je u subotu 13. travnja 2019. Već sedamnaestu godinu za redom, vjeroučenici viših razreda osnovne škole došli su u Krčku katedralu pomoliti se i tražiti zagovor sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića. Geslo ovih susreta je *Svijetli trag biskupa Mahnića*, a ove je godine u središtu bila tema *Sloga: put do Boga* inspirirana oporukom koju je Sluga Božji ostavio mladima.

Okupljenu djecu i vjeroučitelje je pozdravila Mirjana Žužić, vjeroučiteljica iz Krka. U 10 sati započelo je misno slavlje koje je predvodio krčki biskup Ivica Petanjak u koncelecijaciji s braćom svećenicima. Otac biskup je pozdravio prisutne i istaknuo najvažniju poruku Mahnićeve oporuke, a to je jedinstvo. Naglasio je kako je susret je započeo misnim slavljem jer je upravo euharistija najdublje zajedništvo koje možemo ostvariti, zajedništvo u Kristu. U svojoj propovijedi je iznio neke misli iz oporuke iz kojih se vidi kako je biskupu Mahniću na srcu bilo zajedništvo u kakvom su živjeli prvi kršćani, jer je to jedini put do Boga i jedini način za očuvanje obitelji naroda i Crkve. Na kraju svete mise uslijedila je procesija u kojoj su predstavnici župa položili cvijeće na grob biskupa Mahnića i pomolili se za njegov zagovor.

Na početku prigodnog programa okupljene je pozdravio predstojnik Katehetskog ureda Krčke biskupije vlč. Anton Peranić. Zahvalio je svima koji su uložili trud u organizaciju ovog susreta, a posebno dječjem zboru župe Krk »Kapljice« koji je animirao pjevanje. Voditelj programa bio je vlč. Saša Ilijić, postulator kauze za prog-

lašenje blaženim biskupa Mahnića. U vedrom raspoloženju, kroz kviz, sudionici su se prisjetili Mahnićevih zasluga. Siljedila su svjedočanstva vlč. Silvija Španjića i mladog supruga Roberta Brozića koji su progovorili o svom iskustvu odrastanja. Jedan o iskustvu neprivaćenosti, a drugi o iskustvu lutanja i povratka Bogu. Iako su njihove priče vrlo različite, njihova zajednička poruka je da je najvažnije biti Kristov jer je to jedini put prave sreće i blagoslova.

Susret je zaključen tradicionalnom okrjepom i druženjem na trgu Kamplin.

Ljiljana Filipas

Izdaje: BISKUPSKI ORDINARIJAT KRK, Biskupa Antuna Mahnića 18, HR-51500 KRK
tel. 051/221-018; fax. 051/221-483; e-mail: ordinarijat@biskupijakrk.hr
web: biskupijakrk.hr

Uredila: Irena Žužić

Odgovara: mons. dr. Franjo Velčić, *generalni vikar*

Na naslovnici: lik sv. Kvirina, srebrni reljef, Krčka katedrala

